

"KELEIVIS"

DARBO ŽMONIŲ LAIKRASTIS

Leidžia

J. G. GEGUZIS & CO.

Prenumerata metams:

Amerikoje 1.50

Kanadoj ir užrubežiuose \$2.00

Prenumerata pusei metų:

Kanadoj ir užrubežiuose 1.25

Amerikoje 90c.

Apgrasinių kainos klauskit laišku.

Kreipiantis su kokiais nors reikalais, taip adresuokite:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

KELEIVIS

"KELEIVIS"

LITHUANIAN WEEKLY

Published by

J. G. GEGUZIS & CO.

Every Thursday in Boston, Mass.

Represents over 4,000 Lithuanians

in the City of Boston, 50,000 in

New England and about 400,000

in the United States.

The Best Advertising Medium.

Advertising rates on application.

All communications should be

addressed to:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 36

Telephone:
So. Boston, 935-W.

SO. BOSTON, MASS., 2 Rugsėjo (September), 1914 m.

"Entered as Second Class Matter" February 23, 1905, at the Post Office at Boston, Mass., under the act of March 3, 1879.

Telephone:

So. Boston 935-W.

Metas X.

Rusai apgulė Vokietiją; Tilžė, Allensteinas paimti. Berlynas pavojuje. Vokiečiai paėmė 70,000 rusų ir 2 generolus. Vokiečiai perlauže kairiąją francūzų armijos sparną ir veržiasi gilin in Francūziją. Kaizeris pats eis prieš rusus. Turkai eis pagalbon vok.

PARYŽIUS RENGIA SI Į DIDELĘ KOVĄ, TRIOBOS APLINKUI GRIAUJAMOS, KAD FORTAMS BUTŲ ATVIRAS LAUKAS — TRIS MILIJONAI RUSŲ APGULĖ VOKIETIJĄ, BERLINO GYVENTOJAI BĖGA — AUSTRIJA APSKELBĖ KARĘ JAPONIJAI — TURKIJA RENGIA SI KARĖN — DIDELIS MUŠIS GALICIJOJ — VOKIEČIŲ OFICIERIAI VADOVAUS MAHOMETAMS.

Iš kares lauko.

RUSŲ LAIMĖJIMAS.

Rusų ambasada New York'e gavo iš Peterburgo šitokią žinią:

Mušiai nuo 17 iki 21 rugpjūčio buvo labai karšti. Rusų kariūnėnė atsižymėjo nepaprastu narsumu. Prie Lycko vokiečiai turėjo bėgti didžiausioj betvarkėj ir viską palikę; čia rusams paliko daug galvijų, kuro ir t. t. o prie to, rusai da konfiskavo 50,000 markių, kurias rado to miestelio izde. Rugpjūčio 20 d. vokiečiai užpuolė rusus Gumbinėje, bet buvo atmušti su dideliais nuostoliais ir paliko daug savo artilerijos. Rugpjūčio 21 d. rusai paėmė Goldapę ir Arisą.

Galicijoj rusų kavalerija suvarė austrų eskadroną į liekną, kur 2 oficeriai ir 105 huzorų pasidavė.

Rugpjūčio 22 d. Galicijoj rusai sumušė austrų kavaleriją, paimdami 2 batarėjas kanolių su arkliais ir 100 kareivių. Tiltai ant Sere upės rusų rankose.

RUSAI APGULĖ VOKIETIJĄ.

Tris milijonai rusų užliejo visus Prusus ir ima vieną miestą paskui kito. Vokiečiai visur bėga. Pereitoj savaitėj rusai paėmė Allensteino tvirtovę, paėmė Tilžę, paėmė didelę tvirtovę Karaliaučį ((Koenigsbergą)) ir dabar jau turi apgulę Danzingą, didelį ir stiprų miestą ant Baltijos jūros kranto.

Vokiečių telegramos iš Berlio sako, kad kelių dienų mušije vokiečiai paėmė Prusuose 30,000 rusų; daugiausia jų suėmė ties Zalgriu ((Tannenbergu)), Hohenšteinu ir Ortelsburgu. Bet greičiausia bus tai vokiečių pasigirimas. Iš visur ateina žinios, kad vokiečiai patįs bėga. Daug jų atkeliavo jau Šveicarijon, Danijon ir Norvegijon. Tie pabėgėliai patįs pasakoja, kad rusai eina kaip vnanas ir Berlinui grėsia jau didelis pavojus. Paskutinės telegramos sako, kad kaizeris paliko karės lauką Francūzijoj, o skubinas į Prusus. 40,000 vokiečių kareivių taipgi pasaukta iš Francūzijos prieš rusus.

DU LAIVAI ŽUVO ANT MINŲ.

Nuo karės pradžios iš viso žuvo jau apie 10 laivų ant minų. Rugpjūčio 27 dieną Šiaurės juroj vėl žuvo du laivai, vienas danų, kitas norvegų. Su danų laivu žuvo 12 žmonių.

PARYŽIUS RENGIA SI Į KOVĄ.

Paryžius. — Militariškas Paryžiaus gubernatorius gen. Gallienė įsakė į 4 dienas sugriauti visas triobas, kurios randasi priešais fortus, ir nuvalyti visą medegą.

Tas parodo, kad Paryžius rengiasi į didelę kovą. Vokiečiai dabar nuo Paryžiaus yra tik apie 60 mylių ir, jeigu jų nesulaikys, tuoj bus prie Paryžiaus.

Paryžius skaitosi drūčiausia tvirtovė pasaulyje. Jis apjuostas trimis eilėmis fortų, kurie prasideda jau už 20 mylių nuo miesto. Jeigu ir prieis tenai vokiečiai, tai jiems reiks daug paaukauti, pakol jie ineis į Paryžių, nes jie turės eit per atvirą lauką, kadangi kiek tik siekia didžiulės fortų kanuolės, visos triobos, visi medžiai bus pašalinti ir paliks laukas, kaip delnas. Francūzai bus fortuose, o vokiečiai turės eiti prieš jų kanuoles per atvirą lauką.

BELGIJOJ JAU VOKIEČIŲ VALDŽIA.

Berlinas. — Čia oficijališkai paskelbta, kad vokiečių feldmaršalas Von der Goltz tapo paskirtas karišku Belgijos gubernatorium.

Tas parodo, kad Vokietija pasiėmė Belgiją kaip savo provinciją.

VOKIEČIAI SULYGINO MIESTĄ SU ŽEME.

Pereitoj savaitėj vokiečių artilerija sulygino su žeme Luvaną, vieną iš gražiausių Belgijos miestų. Luvanas ((Louvain)) buvo senas miestas; triobos buvo daugiausia gotiško stiliaus. Viskas pavesta į pelenus ir griuvėsius. Gyventojai klaidžioja laukuose be maisto ir prieglaudų.

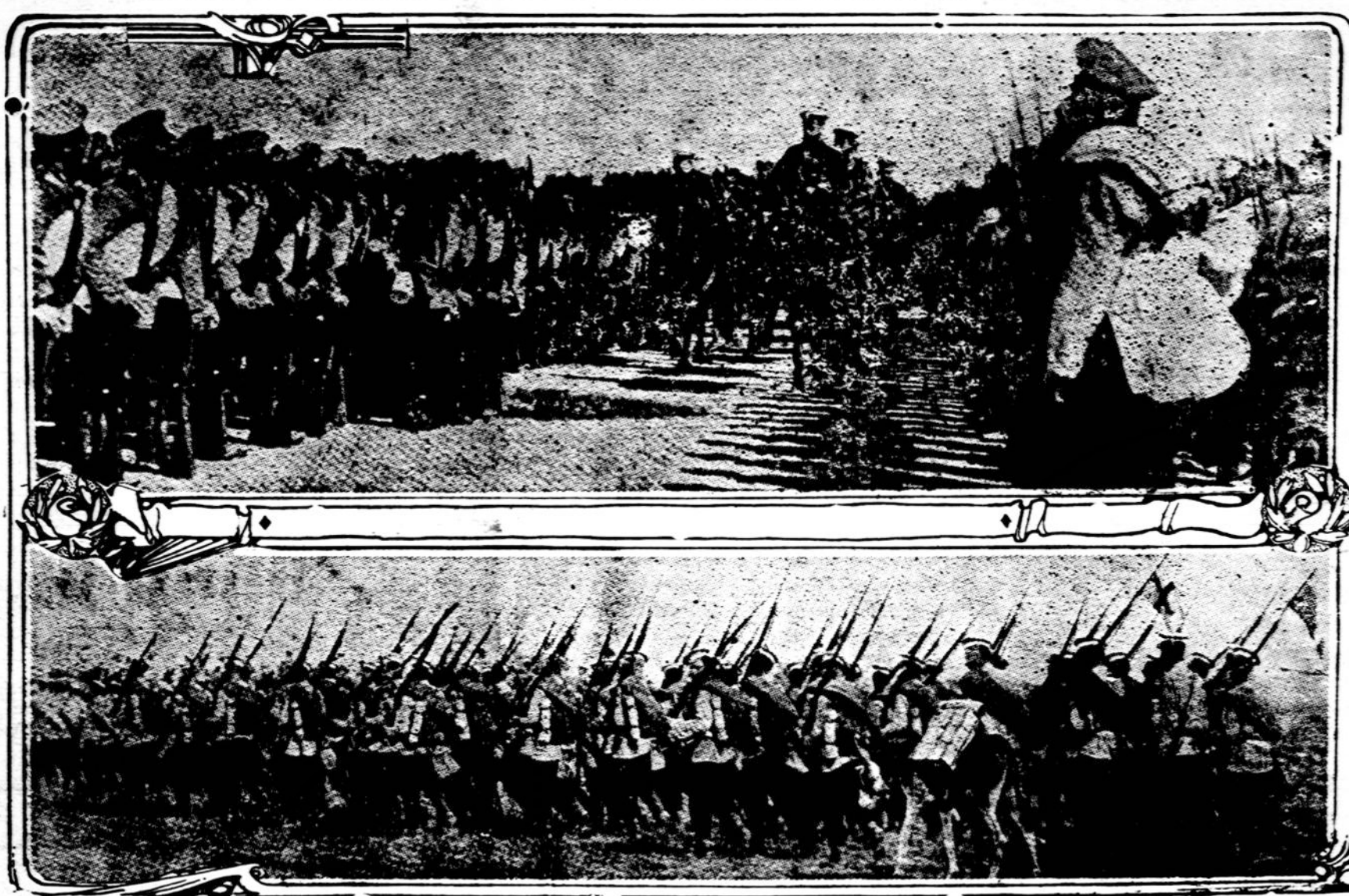
Molinės miestą vokiečiai taipgi bombardavo. Tenai sunaikino 200 triobų, jų tarpe ir vieną didelę katalikų bažnyčią.

VAIKUS RUOŠIA KARĖN

Londonė gauta žinia, jog Vokietijos laikraščiuose 22 ir 24 rugpjūčio buvo paskelbtas įsakymas, kad visi vaikai nuo 16 metų amžiaus turi mokintis vartot ginklą, nes greitai laiku jiems gali prisieiti stoti karėn. Vokius mokia seni oficeriai.

EUROPOJ BADAS.

Kaip telegramos praneša, daugelije Europos vietų, o ypač Austrijoj, prasideda jau badas. Iš Amsterdamo ateina žinios, kad tenai pritruko jau miltų; duoną kepa iš bulvių.

Viršutinėj paveikslėlyje dalije caras peržiūrinėja savo karūmenę prieš išeisiant Vokietijon. Apatinėj paveikslėlyje dalis parodo caro pėstininkus, kurie užėmė Tilžę traukia ant Karaliaučį ((Koenigsbergą)).

KAIP VOKIEČIAI PAĖMĖ NAMURĄ.

Namuras buvo skaitomas drutesnė Belgijos tvirtovė, negu Liege, todėl mums jo paėmimas buvo visai netikėta žinia. Dabar pabėgęs iš Namuro valdininkas Melot papasakojo, kaip vokiečiai tą tvirtovę paėmė. Iki 13 rugpjūčio Namuro gyventojai vis tikėjosi, kad belgų kariūnėnė ateis pagalbon francūzai su anglais ir vokiečiai neprieję da prie Namuro bus sumušti. Bet tą pačią dieną pasirodė vokiečių ulonai. Tiesa, belgų raiteliai juos sumušė. Bet tas jau buvo ženklas, kad paskui ulonų ateina didesnės priešų spēkos. Rugpjūčio 14 d., kuomet mes rengėmės prie apsigynimo, vidury miesto nupuolė vokiečių artilerijos šoviny; sprogdamas jis sunaikino tiltą prie Salzinės ir užmušė 5 žmones. Aš visa tai mačiau savo akimis ir turiu pasakyt, tas padarė ant manęs slėgiantį įspūdį. Nuo tos valandos miestas buvo bombarduojamas kas dieną. Daug buvo užmušta žmonių ir daug pridaryta nuostolių. Mes vis da tikėjome, kad suvienytos armijos ateis mums į pagalbą ir vokiečius atmuš. Bet vokiečių kavalerija vis artinosi ir artinosi, ir 18 rugpjūčio mes jau pasijutom apsupti iš visų pusių.

Paskui, 20 rugpjūčio mes išgirdom, kad Bruselis pa-

imtas. Ta žinia užmušė mums visą viltį ir upą. Sekančią naktį vokiečiai pradėjo da smarkiau bombarduot Namurą ir prasidėjo visuotinas mušis. Jis traukėsi per visą naktį ir sekančią dieną.

Francūzų pėstininkai, kurie gynė miestą iš vienos jo pusės, pasitraukė, kad atdengus vokiečių frontą francūzų artilerijai, kuri stovėjo už Namuro augštesnėj vietoj. Vokiečiai krito kaip musės, kada francūzų kanuolės pradėjo bombarduoti iš šono. Bet tas nieko negelbėjo. Per kruvas lavonų ėjo vis nauji ir nauji vokiečių pulkai. Apie 1 valandą 21 rugpjūčio vokiečių artilerija įsispraudė tarp dviejų Namuro fortų, kurie jau buvo taip suardyti, kad nebegalėjo priešintis. Francūzų artilerija taipgi buvo priversta pasitraukti, nes kitaip vokiečiai galėjo užteiti jai iš užpakalio ir užkirsti kelią. Kiek iš viso vokiečių buvo prie Namuro, niekas nežino, tik žinoma, kad jų buvo baisi daugybė. Išveržę vokiečiai pačian miestan pradėjo mētyti į namus kokią tai smarkiai degančią medegą, nuo ko kilo daug gaisrų.

Namuro miestą gynė 9 fortai. Silpnėsi jų buvo tuoj sudaužyti. Iš vieno forto 5,000 belgų bandė bėgti, bet tuojais juos apsupo vokiečiai. Belgai mėgino durtuvais praskinti sau ke-

lią per vokiečių eiles, bet veik visi žuvo, nes yos tik 17 prasimušė ir pabėgo.

Kas toliaus buvo ir kaip dabar tenai dalykai stovi, tikrų žinių nėra. Telegramos iš Berlio 27 rugpjūčio sako, kad Namuras visiškai užkariautas, bet tą pačią dieną Londone gauta žinia sako, kad 7 fortai vis dar laikosi.

ANTVERPAN MĖTO BOMBAS.

Vokiečių orlaiviai nuolat mēto Antverpo miestan bombas, kur dabar perkelta Belgijos šalies valdžia ir karaliaus šeimyna. Bombos buvo taikomos į karaliaus rūmą, todėl karalius persikėlė su savo šeimyna kiton miesto dalin, kuri yra slėpiama; negana to, naktimis Atverpe užgesinami visi žiburiai ir miestas stovi visiškai tamsus.

KAIZERIO ŠVOGERIS UŽMUŠTAS.

Iš Paryžiaus pranešama, kaip buvo užmuštas kaizerio švoigeris kunigaikštis Frederikas Vilimas. Kunigaikščio regimentas mušėsi ties Namuru. Belgai juos apsupo ir pradėjo šaudyt. Kunigaikštis stovėjo vidurije savo kareivių. Viena kulipka išėjo per krutinę, kitą pėrvėrė kaklą ir jis krito ant vietos negyvas.

JAPONAI PAĖMĖ SALĄ

Filipinų gubernatorių telegrafuoja į Washingtoną, kad netoli Suvienytų Valstijų salos Guamo japonai paėmė vokiečių salą Japą, ant kurios buvo įtaisyta vokiečių didelė bevielio telegrafo stotis. Tas parodo, kad japonai nori netik Kiaučau paimt, bet daug plačiau savo veikimą išplėsti. Jie nori vis daugiau ir daugiau salų užgriežti ant Didžiojo okeano, kad galų gale paėmus tą vandenyną į savo kontrolę.

Rugpjūčio 28 vokiečių garlaivis "Princess Alice" atplaukė Zamboango uostan su didele skykle vienam šone. Jį peršovė japonų kariškas laivas.

KITAS VOKIEČIŲ PRINCAS UŽMUŠTAS.

Iš Paryžiaus pranešama, kad mušije su francūzais buvo užmuštas kaizerio dėdė, princas Albertas. Beto, francūzai paėmė nelaisvėn grovą Šveriną, kuris yra taipgi kaizerio giminė. Kaizerio švoigeris princas Frederik buvo užmuštas prie Namuro.

SUVIENYTAS LAIVYNAS SUNAIKINO DU FORTU.

Suvienytas francūzų ir anglų laivynas sunaikino Katavo uose du Austrijos fortu 27 rugpjūčio.

DIDELIS MUŠIS ANT JURIJ.

Rugpjūčio 28 d. buvo didelis mušis Šiaurės juroj, kuri atskiria Angliją nuo Vokietijos. Ant tos jūros yra vokiečių sala, vardu Helgoland, kur prisilaiko vokiečių laivynas. Netoli nuo tos salos stovi ir anglų laivynas; jis laiko tenai prispyręs vokiečių laivyną ir saugoja, kad tas iš tenai niekur neištruktų. Bet 28 d. rugpjūčio vokiečiai išlindo iš už Helgolando salos ir užpuolė anglius, matomai tikėdamiesi juos sumušti ir išplaukti ant atvirų jurių. Tačiau jie labai apsiriko. Po valandai mušio 4 vokiečių laivai tapo nuskandinti, penktas uždegtas, likusieji turėjo bėgti sudaužyti ir sulaužyti. Anglų pusėj užmušta tikrai keliolika žmonių.

Beto, anglų skraiduolis nuskandino pagarsėjusį vokiečių laivą "Kaiser Wilhelm der Grosse". Tas laivas pirma veždavo žmones, bet karai ištikus vokiečių valdžia paėmė jį karės reikalams. Anglai nuskandino jį netoli Afrikos. Tą pačią dieną vieną vokiečių skraiduolį nuskandino rusai Finų užtakoj.

Tai gi pereitoj savaitėj vokiečiam nuskandinta iš viso 6 karės laivai.

MUŠIS TIES TURNAL.

Ties Turnai mušis buvo tarp anglų ir vokiečių. Vokiečiai miestą paėmė. Apie mušį "Times" korespondentas rašo šitaip:

"Seredoj iš ryto mūsų (anglų) kariūnėnė skaitliu je 700 vyrų, užėmė poziciją tuojaus už miesto ant augšto kalno. Mūsų artilerijos ugnis ant ateinančių vokiečių buvo gerai taikoma. Lyg iš dangaus iškrito vokiečių ulonai, bet juos tuoj sutiko mūsų kanolių ugnis. Anglai mušėsi narsiai, bet ant kiekvieno anglo buvo 10 vokiečių. Anglai mušis ir žiūrėjo vis atgal, ar neateina jiems pagelba. Nieko nestmatė. Iš 700 anglų liko tik 300. Tuomet jie surinkę savo sužeistus draugus pasitraukė, nes vokiečiai užpuolė jau šarvuotuose automobiliuose su mašininėmis kanuolėmis."

VOKIEČIAI—BARBARAI.

Iš visų pusių pilasi vokiečiams užmetinėjimai, kad jie barbariškai elgiasi su karės belaisviais. Francūzų katalikų laikraštis "La Croix" sako, kad Badene vokiečiai sušaudė neręgį katalikų vyskupą, nes jis buvo francūzų šalininkas.

Peržvalga.

Kaip kunigai veidmainiauja!

Tulas laikas atgal vienas "Keleivio" skaitytojas prisiuntė mums Lietuvos kunigų organą "Draugiją." Dėl stokos laiko ligšiol tas laikraštukas gulėjo pas mus nepažįstas; bet tenai buta idomių dalykų — išspausdinta keliasdešimt Kaupo laišku, kurie parodo, kaip kunigai yra silpni prieš socialistus.

Kaip visiemis jau yra žinoma, nabašnikas kun. Kaupas, kuris buvo "Draugo" redaktorium, buvo podraug ir Amerikos lietuvių kunigų "heroldu," jis už juos visus kalbėjo, už juos rašė ir buvo jų generolo kovoj prieš socialistus. 1907-tais metais, kaip parodo jo šitie laišukai, jis buvo sumanęs parašyti čia eilę straipsnių ir nurodyti, kad žmogaus laimė yra ne tenai, kur socialistas veda, bet tenai, kur veda kunigai. Tikslas tokių straipsnių aiškus — atitraukti nuo socialistų darbininkų minias. Todėl vienam Lietuvos kunigui jis rašo:

"Melsčiau Tamstos pagalbos arba patarimo vienam reikale. Norėčiau parašyti apie laimės jėgą žmonėms, kaip draugijos uždavinį, ir meli, kaip šitam tikslui atsiekti įrankį. Tamsta gali suprasti, mano noras labai sunkiai tešpildomas, o siekis mano, menkomis spėjomis gal visai nepasiekiamas. Reikia atsakyti į klausimą: ar tik dėl laimės žmogus gyvena pasaulyje? Kas laimę suteikia? Kaip prieiti prie laimės ir t. t. Atsakymą į šitokius klausimus turiu po ranka, bet beveik jie visi yra išėję iš po bedieviškų plunksnų. Remiasi jie ant 'sveiko proto', bet mano protas daugelyje dalykų su 'sveiku' nesutinka."

Kunigų "heroldas" norėjo prirodyti, kad laimė yra vien tik pas kunigus. Bet kaip tatau prirodyti, jis nežinojo, todėl jis rašo kitiems kunigams ir prašo:

"Norėčiau gauti pagalbos iš šalies. Gal Tamsta žinai kokius veikalus šitame klausime? Gal kas kitas žino? Juk yra tokių knygų. Filosofams jos privalo būti žinomos."

"Dalykas tame, kad neužtenka kovoti prieš socializmą ir jį tati panašius žymus, bet reikia pastatyti kitokią idealą, gražesnę, labiau patraukiantį — kitaip juk žmonių nuo socializmo ir radikalizmo neatitrauksime."

Kunigas Kaupas toliau savo laiške pripažįsta, jog taja "laime" už debesų, kuri iki šiol vis buvo kunigų žadėjama, dabar žmonių jau nebegalima prigauti, todėl jis norėtų pastatyti jau kitokią idealą. Daleiskime:

"Jeigu žmonių draugijos siekiu padarysime jėgą laimės netikėtai kitame gyvenime, bet dar čia ant žemės, tai galėsime, man regis, atimti atų iš socialistų rankų. Pradėjus rašyti apie tą dalyką, reikėtų atsakyti netik į klausimą, kas yra laimė, bet ir į daugelį kitų: kas yra dora, kas tautybė? kas tiesa? kas klaida? naudingumas? kas teisybė? ir t. t. Štai ligšiol socialistai, šnekėdami apie tuos daiktus, už pamatą sau pasiima Marx'ą 'historikajai materializma'."

Kunigai su tuo pamatu nesutinka, nes jis nereikalauja stebuklių pagalbos, o kitokio pamato jie neturi. Ir tas mums parodo, kaip silpni socialistizmo priešai. Ypač mums svarbu, kad jie patis prie to prisipažįsta.

Ikišiol, būdavo, kada socialistai surengia viešas diskusijas ir paprašo savo vietinio kunigo, kad jis atėjęs pasakytų, kodėl socialistas yra negeras, kiekvienas kunigas atsako, kad jis skaito

sau "pažeminimu" diskutuoti su socialistais. Bet kunigo kaupo laiškei parodo visai ką kitą. Kunigai per silpni diskutuoti su socialistais.

Dar vieną svarbų dalyką kun. Kaupas pasako. Jis netikėjo mokslui. Žinoma, mums tas nedidelė naujiena; ta senai jau parodė kunigų darbai, bet svarbu, kad prie to prisipažįsta pats kunigas. Jis aiškiai sako: "Aš į mokslą netikiu, taip kaip daugelis gydytojų nelabai tetiki į vaistus." Jie labai tetiki į vaistus." Jis "mokslas pasekmingai grovė bažnyčia."

Tai gi išsiaiškina kunigų veidmainystę. Viešai jie visuomenę skelbia, kad kunigai ir bažnyčia mokslui netik nepriešingi, bet net ir platina jį. Tas pats kun. Kaupas savo "Drauge" nuolatos skelbdavo, kad bažnyčia yra pirmutinė mokslo apgineja, o tuo tarpu savo sebrams jis rašė, kad į mokslą jis netiki ir kad mokslas su bažnyčia yra aršiai priešai.

Tai gi kę kunigai viešai skelbia, tam negalima tikėti. Jie meluoja.

Lietuvos Gelbėjimo Fondo dėlei.

34-tam "Keleivio" numerio tilpo S. L. A. valdybos atsišaukimas "Amerikos Lietuviai turi gelbėti Lietuvą." Nors visas atsišaukimas buvo daugiausia sentimentiškas, negu liogiškas, ir nors jis buvo taikomas daugiausia žmonių jausmus, negu į šaltą jų protą, tačiau "Keleivio" redakcija pritarė, jog toksai fondas, kuris šelpė po kareli nukentėjusius lietuvius, yra labai reikalingas.

"Keleivio" redakcija tikrai pastebėjo, kad toksai fondas negali buti po vieno S. L. A. firma, nurodyma, kad panašus fondas yra prie LSS, ir turi apie \$1,000 pinigų. Musų nuomonė buvo tokia, kad dabar tokius fondus reikėtų suvienyti ir nešti Lietuvai pagalbą visiems išvieno. Bet jeigu tautininkai su nieku nepasitarę tveria visai atskirą fondą ir pradeda veikti savarankiškai, tai reiškia, kad jie ignoruoja socialistus, kurie yra veikliausiu elementu visame tautos kune ir daugiausia kovoja už Lietuvos nepriklomybę. O jeigu jie socialistus ignoruoja arba priešinasi socialistų politikos tikslui, tai tegul jie aiškiai pasisako, kokis yra jų tikslas. Ir pakol tas klausimas neišsiaiškintas, "Keleivio" redakcija patarė savo skaitytojams ir abelnai visai pirmieviškai lietuvių visuomenei neaukauti šitam tautininkų fondui nė cento.

Tai tokia musų nuomonė buvo pasakyta prie S. L. A. valdybos atsišaukimo. Šaltai pagalvojus, rodos, čia nėra nieko tokio baisaus.

Bet "Tėvynė" musų nuomonę iškraipė ir padarė baisią pasaką. Tik klausyk:

"Atėjo pas pasiturintį darbininką nusukęs jo vienantis, taip-pat darbininkas, ir sako: 'Brolau, pas mus atėjo priešai, sudėgino mano grūčią, atėmė mano galvijus, nutrypė mano laukus... Aš ir visa mano šeima likome išvyti pusuogiai ir badajame... Pagelbėk mums...'"

"Ir pasituris darbininkas paklausė: 'O ar tamsta esi socialistas?'"

"Vargšas atsakė: 'Ne...'"

"Ir pasituris darbininkas jam tarė: 'Mes šelpiame daugiasiai nukentėjusius Lietuvos gyventojus. O kas-gi daugiasiai nukentės. Suprantama, jog tie, kurie daugiasiai veikė, o kas daugiasiai veikia, jei ne socialistai?'"

Anglų artilerija skubinas pagelbon francuzams.

"Bet juk ir aš žmogus, aš irgi tavo brolis, aš taip pat badaju, kaip ir socialistai... Jei pats nenori mane papenėti, tai patark savo draugams, kad man pagelbėtų..."

"Ir pasituris darbininkas atsakė: '...'"

"Mes patariame savo skaitytojams ir abelnai visai pirmieviškai lietuvių visuomenei šitam dalykui neaukauti nė cento."

Ir tokiu nevidonu buvo "Keleivis." Tai jo tie paskutiniai žodžiai — tik paskutinis sakiny, o visa pasakaitė pridėta pono "Tėvynės" redaktoriaus. Ir štai jums išsina, kad "Keleivis" nori tik socialistus šelpti; kitiems gi, kad ir daugiasia jie būtų nukentėję, "Keleivis" pataria neduoti nė cento.

Mes gal nesistebėtume, jeigu tokių nebutų dalykų būtų pripasakojęs koks "Draugas" ar "Katalikas," bet kad taip nežmoniška pasielgė "Tėvynė," kurią mes skaitėm vis prie rimtinių ir pirmieviškų laikraščių, tai stačiai negalim suprasti, ką tas gali reikšt.

Jos šita pasielgimą skaitom netik nedraugišku, bet ir nešvari. Ji ima iš musų prierašo atskirus sakinius, pridėda prie jų savo pasakaitę, padėda apacioje "Keleivio" redakcijos parašą ir tuomi pasiremdama paskui vadina "Keleivio" darbą ("Tėvynės" išmislytą) "nežmonišku, nelogišku ir nelietuvišku." "Keleivis" neturįs tiesos net lietuviškų laikraščių vadinties.

Taip pasielgti turbūt nedrįstų da ne didžiausias šmeižikas "Draugas," ne paleistaburnis "Katalikas." Iš "Tėvynės" mes to niekados nestikėjom. Kas nors turėjo išmūsti ją iš šalto proto lygsvaros. Mes tikimės, kad ji ir pati jausis nesmagiai, kada apsižiūrės, kaip neteisingai ji pasielgė.

Musų prierašo prasmė buvo visai kitokia. Musų aiškiai buvo pasakyta: "Mes pritariam, kad toks fondas yra reikalingas..." Bet "Tėvynė" tą praleido. Ji paėmė tik atskirus musų sakinius. Imdami atskirus sakinius mes galėtume prirodyti, kad "Tėvynė" griauja savo Susivienijimą.

"Keleivis" niekados labdariniams darbams priešingą nebuvo ir nebus. Ir Lietuvos Gelbėjimo Fondui "Keleivis" pritaria kuokarsčiausia, kas ir musų prieraše prie tautininkų sumanymo buvo aiškiai pasakyta.

"Tėvynė" netiesybę kalba, kad "Keleivis" nori tik socialistus šelpti. Tai yra jos pačios išmisla. "Keleivis" tik nesutinka, kad nukentėjusius Lietuvos gyventojus šelpimas būtų vieno S. L. A. monopolijoj.

Taip pat nesutiktų pavesti tą darbą ir vieniem socialistams. Nes tai yra ne atskirų organizacijų, bet čielos visuomenės uždutis, ir todėl Lietuvos šelpimo komitetas turi but išrinktas visuomenės, tam tyčia suauk-

tam suvažiavime, o ne S. L. A. seime.

Tai gi tarp "Keleivio" ir "Tėvynės" įvyko didelis nesupratimas. Bet ginčytis dėl to nesupratimo dabar per svarbus momentas. Mes tikimės, jog "Tėvynė" savo klaidą atitaisys ir tuomi bus viskas užbaigta.

Dabar mes norėtume pasakyti žodį prie projektuojamo suvažiavimo. Kad jis reikalingas, apie tai kalbėt turbūt jau nereikia. Taipgi visi sutinka ir su tuo, kad jame turi but atstovaujamų visos musų visuomenės sriovės. Dabar tik lieka nustart, kur būtų parankiausia suvažiavot ir kada. Musų nuomene, vieta būtų parankiausia Brooklyne. Laikas — apie pabaigą rugsėjo arba spalio mėnesio pradžioj.

Laiškai iš Europos.

Visi mes dabar gaudytė gaudome žinias apie Europos karę ir Lietuvos padėtimą, tačiau pilnai pasitikėtinų žinių turime suvis mažai. Šiomis dienomis tai vienur, tai kitur gauta iš Europos laišku, kuriems pilnai galima pasitikėti ir numanyti kas ten dabar dedasi. "Naujienose" įdėtas laiškas vieno skaitytojų:

"J. Cirtautas savo laiške rašo, kad jis perplaukęs vandenį, į vienuolika dienų, atvažiavęs Rotterdam ir čia tapęs sulaikytas."

"Tokiu pat kaip jis sulaikytas Rotterdam, sako, yra kelias dešetų tukstančių. Jie visi važiavo Rosijon, ir dabar jų neveda nei atgal nei per Vokietiją."

"Kas dedasi Rusijoj, Cirtautas rašo, nieko negalįs žinoti. Rašęs keletą laišku, bet jokio atsakymo negavęs. Sako: 'tik nekuriu, kurie gali vokiškai skaityti, laikraščiuose randa, kad Rusijoj kilusi revoliucija. Dabar net baisu man. Nežinau, kaip bus. Jeigu pasieksiu Rusiją, tai įpat košę pateksiu ir atims mano gyvastį.'"

"Mus išleidia pasivaikščioti ir duoda pavalgyti, bet nežinau, kas toliau bus."

"Laisvėje" tilpo 2 laišku, vienas lietuviu kareivio tarnaujancio Finlandijoj, rašytas pas savo draugą:

"Brangus Rapolai! Jūsų laiškas aplaikytas. Ačiū! Brangus Rapolai, labai liudnas esmi, kad reikia stoti ant linijos ugnies. Nors nuo 17 d. šio mėnesio jau rengiamės stoti, bet vis dar nestojam ant tos baisios nelaimės. Šiandien vakare jau stosime. Turiu visiems ir visoms paskutines "Labas Dienas" ir eisiu kariauti. Tai gi, Brangus Rapolai, meldžiu perduot sudiev... (seka pavardės, kurias apleidžiam. Red.) ir visiem kitiem ir kitom."

"Na, jau kulkos zvimbia. Buk sveikas. Jeigu suomių žemėje užkas mane, jums niekas nei dulkų neparnės."

Vladas."

Kitas laiškas rašytas asmeniškai "Laisvės" redaktoriui:

"... Buvau parvažiavęs į Eydunus, kad pasimatyt su motina ir giminėmis. Išbuvus ten keliatą savaitę, prisiejo vėl grįžti į Kopenhagą, kadangi vis labiau kilo gandas, kilianti karė tarpe Rusijos ir Vokietijos. Man dar būnant Eydtkunose, nors karė dar nebuvo apskelbta, bet jau rengėsi rubežius uždaryti nuo Masklijos pusės. Pagaliau į Kybartus atsitrėnkė burys karievių su 4 patrankomis ir 2 kulkasvaidžiais... Aš grįžau Danijon."

"Dabar jau tarpe Vokietijos ir Danijos visi ryšiai pertraukti. Jutlandijos parubežį visus kelius, einančius per sieną, vokiečiai perkasė ir plienine tvora iš spygliuotų dratų aptvėrė, tiltus išardė, telefonus ir telegrafo vielas nukapėjo. Nuolatini susisėsimas geležinkeliais ir garlaiviais pertraukta ir pačia nevaikščioja..."

Jei kas iš "Keleivio" skaitytojų gautų iš Europos laišku labai prašytume kuogreičiau mums prisiųsti.

KORESPONDENCIJOS

RACINE, WIS. Lietuviai "skebai."

Rugpjūčio 13 d. sustreikavo guminės dirbtuvės darbininkai (Chicago Rubber Cloth Co.), kiljojamajo skyras. Streikas tapo pralaimėtas, nes viską suardė skebai, ypač lietuviai tame atsižymėjo, nes pirmieji stojo streikierių vieton. Užveizdos skebų nuo gatvių neėmė, bet reikalavo nuo dirbančių darbininkų, kad tie paagentautų. Tulas J. R.—lis tuoj pristatė 2 skebu. Nėra ko nė stebėtis iš tokių tamsų, nes kai buvo surengtos socialistų prakalbos, tai tas patsai J. R.—lis ėmė ant kalbetojo rekti: "Kad aš čia turėčiau revolverį, tai tuoj, tuoj nušaučiau."

J. Orlov.

BAUDETTE, MINN.

Šis kaimelis stovi šiaurinėje Minn. valstijos daly ant Kanados linijos, prie upės vadinamos Reiny River. Oras čia jau pradeda atvėst. Gamta graži ir maloni, nes vasaros karščiai neperdaug tekankina. Kaimelis apgyventas švedų ir francuzų, lietuvių neužėjau nė vieno. Išdirbystė toki: 2 lentų piovimo tartakai ir stulpų apdirbimo dirbtuvės. Uždarnis nuo \$1.75 iki \$3.00 į dieną.

25 mylios nuo kaimelio randasi plotai valdiškos žemės, piliečiams arba norintiems jais pastoti suteikiami dėl apsigyvenimo veltui. Žemė daugiasia smiltis ir nekaip atrodo, žemesnė vietose yra vandens. Paėmus verčiama apsigyvent po šešių mėnesių.

M. Juozapaitis.

VIRGINIA, MINN.

Tilpusioj No. 33 "Keleivio" žinutėj įvyko klaida. Vietoj 19 šeimynų, turėjo but — 9 šeimynos. J. Yla.

CHICAGO, ILL.

"Lietuviškas cirkas"

Rugpjūčio 18 d. šv. Mikolo arkaniolo bažnytniame sklype (ant north side) rodė nepaprastus savo gabumus lietuviškųjų jezuitų klounai. Visupirma kunigas Kudirka perstatė susirinkusiai publikai svečius — klounus kun. Gustaitį ir vyčių "generolą" Gabrį, pastarąjį užtitulavo juristų ir profesorium ir pasakė, jog busia kalbama apie apšvietą ir Lietuvos ateitį iškilus Europos kare, paskui klest ir atsisėdo visi trys. Atsisėdo kun. Gustaitis ir pradėjo: "Gerb. visuomenė! Aš turiu jus pasveikinti ir daug ką pranešti iš Lietuvos (tuom tarpu-gi pats apie Lietuvą nieko nebežino). Ar jūs žinote, kaip obuolis stovi ant stalo ir kirminas jį graužia. Ar jūs žinote, kaip žilas senis ateina prie to obuolio, todėl reikia apšvietimo, reikia mokslo. Matote, kaip mokslas užkariavo šitandien jau ir orą. Padangėmis važinėja ponai, karaliai ir sušikalba per dausas su tolimiausiais kraštais. Ar-gi mes lietuviai negalėtume taip padaryti? Iš Kauno pilies bokšto ar-gi negalėtume kalbėti bevielinių telegrafu į Paryžių (turbūt norėjo pasakyti Gabrio biuran). Šiandien mokslas užkariavo jau ir perkuną, tai-gi drąsiai galima sakt: Perkune dievaiti, nemušk žemaiti." Ne užmiršo paminėti ir velionio Tolstojaus, kaip jis ardavęs pasirautes kelnius, baltoj sėrmėgoj, taipgi minėjo garsųj išradėją Edisoną, pojeižų Pijų X ir visus kitus Kristaus piliorius ir šventuosius Dievo.

"Reikia mieli broliai ir seseris apšviesti, tai dabar mes eisim pinigų rinkti" ir kuts, kuts atkišė kepurės, o čia užtraukė klouniška choras: "O tai gražus miško budas, visi groja savo dūdas..." Jiems pritaria orchestra: "Tamsta duosi, tamsta duosi, o tamstos ar duosit man". Ir vėl: "O tai miškas, miško budas, visi groja savo dūdas" ir sunesė visi trys pasiopyl ant stala nikelius ir variorius skaito: 5c., 10c., 1c. O choras su orchestra apie juos apstojęs: "O tai miškas miško budas". Gabrys patmojo su ranka: "gana! (i pudliką) Tai aukų surinkta \$40 ir 15c." Choras: "O tai miškas, miško budas, visi groja savo dūdas." Gabrys: "Tuos pinigus pasidėsim į banką ir gausim už juos geras procentus." Choras ir vėl: "O tai miškas, miško budas, visi groja savo dūdas..." Gabrys: "Tie pinigai eis ant apšvietimo, pusė Žiburiui ir pusė tautos biurui". Choras: "O tai miškas, miško budas." Gabrys: "Gerbiameji lietuviai! Ar-gi mes negalėtume but tokais, kaip žydai, matot, žydai už vieną tik Beilį užstojo visas žydu pasaulis. Ar-gi mes negalėtume turėti lietuviškų gubernatorių, generolų, pulkininkų. Ar-gi mes pasiduosime tam nelabam vokiečiui, juk po ruskiu daug būtų geriau". Balsas iš publikos: "Ar užtai, kad daugiau kartuvių ir kalėjimų stato?" Gabrys: "Ne, ne, juk ruskis nėra jautokis meškinas ką viską prislėgęs laiko. Lenkams jau jis žada autonomiją, o ir žydams tapgi pilną laisvę suteikė."

Ar-gi sakysit, kad da kas galėtų geresnį cirką surengt? Man rodos geresnio klouno už vyčių "generolą" jau nebegali but. Gabrys buvo išsireiškęs, kad pasatuly yra gana daug socialistų. Taip, jū yra ir jū skaitlyus nepaprastai auga ir plečiasi, nežiurint į visokių Aišauskų, Tumų, Gabrių ir

Gustaichų pastangas kovoti prieš juos ir nežiurint į jų norą palaikyti dabartinę pragarišką sistemą ir carų, kunigaikščių, gubernatorių ir kitų budelių viešpatavimo rėmimą, dabartinė tvarka turės griuti. Ačiū Dievui, šiandien yra jau didesnė pusė darbininkų suprantančių klerikalų-klounišką rolę ir visoki žmonių mulkintojai nebeilgai beturės vadeles savo rankose. Iš šio "cirklo" eidami darbininkai, tik juokėsi ir spiaudėsi, nes manė išgirsia ką nors naudingo apie Lietuvą, o išgirdo naiiviskus ir juokingus marmalus. A. M. . . s.

BALTIMORE, MD.

Peštukų ir girtuoklių darbai.

Pas mus įsivyravo muštynės, kuone kasdien girdeji pesanties. Žinoma, jei jau "vadai" J. W. W. unijos, kartais viešai išdrįsta pėsties, tai paprastiesiems socialistų šmeižikams nėra ir dyvo vaikščioti gatvėmis ir gruminti apšviestiesiems žmonėms.

Štai rugpjūčio 15 d. sumušė jauną laisvamani vaikną, Petrą Degutį ikaususį latru šaika. Du jū A. Čepaitis ir P. Gineikis pasodinti kalėjimui, C—tj išėmė po \$1000.00 kaucijos. Nelaimingamjam vaiknui ligoninėje prisėjo siut galvoje skylės, visa buvo sudaužyta. Rugpjūčio 28 d. tulas girtuoklis vėl sumušė su borka alaus V. Kr—ką, jis jau nuteistas ir užsimokėjo 25 dolerius.

Dabar Baltimorėj, baisu ir pereit lietuvių apgyventomis vietomis. Jeigu tik už ką nors supyko ant tavęs, tai jau išgirsi: "palauk rūpu... aš tau duosiu..." Nieko, rodos, daugiau jiems nerupi, kaip tik muštynės. Susiję prie smuklių ant kampų rokuojasi, vaidijasi ir gaudo kits kitą atkersyt. Protaujancius gi žmones visai išranda, ispravardžioja vagims, cicilikais ir t. t.

Darbo šiuo laiku mažai, uždurbiai menki, ar-gi negalima būtų be muštynių gražiai susijęs tarties apie bendrus reikalus. Ar-gi da neužtenka, ką mus išlupa kapitalo botagas, kokių galų reikėtų tarp savęs muštis.

Ne, vyručiai, kurie taip daugiau darysi, tai nepykit, kad jų pavardės patilps laikraščiuose, kaip girtuoklių ir latru, nes ki-taip nėra kaip su jumis kovoti.

Kunigo žentas.

BRIGHTON, MASS.

Mušėikos.

Rugpjūčio 24 d. tulas L. L. A. M. ir visiems gerai žinomas peštukas vokiečių užpolė mane visai nekaltai ir norėjo sumušti. Du jū yra vėde, A. M. nesuskaitomus sykius yra buvęs areštuotu, jo moteris vaikščioja gatvėmis su vaikučiais nudriskusi ir alkana.

Jei jie ilgiau nesiliaus užpuldinėję žmones, tai bus apskusti policijos viršininkui, nes jų vardai jau senai yra užrašyti policijos knygoje, kaip latru ir policija greit su jais apsidirbs.

Užpultais.

SIoux CITY, IOWA.

Alaus šinkorius.

Musų miestely klerikalai ėmėsi girtuoklystę platinti. Tulas K—das vežioja alų palei namus ir siulo kiekvienai šeiminiukei, kad tik daugiau nupirktų. Šeimninkės ima nuo jo po 7 ir po 10 skrynijų alaus ir per savaitę išstūina.

Patariu p. K—dui sulai-kyti savo bznį ir liauties žmones aviginus, nes ki-taip jis turės skaudžiai už tai užsimokėti. Draugas.

Korespondencijos

EAST CHICAGO, IND.

"Cnatlyvas" klierikas.

Rugpjūčio 19 d. pas tulą smuklininką atsilankė apsirėdęs paprastomis drapanomis vaikas, nusipirko cigary, ruko ir kitiems duoda; paskui smuklininko žmona pasivadino į kambary, bet ten neilgai buvo ir grįžo su keliomis smuklės savininko mergaitėmis į smuklę ir atsisėdo kampe. O tos mergaitės, tai, kaip musės apie medų aplipo iš visų šalių. Man atėjo mintin — kas čia do vienas. Pasirodo, kad tai klierikas einaš kunigų mokslo ir jau net sakes pamokslą So. Chicagoje, kad net visos avės verkė, tik nežinojo už ką. Pamates, kad tai kandidatas į "Macochus" taip daro, nę nesistebėjau, nes, mat, reikia-gi pratinties, kad veliau geresnė gospadinę galėtų prisivilioti.

T. Varnaitis.

KANSAS CITY, MO.

Malunų darbininkai streikuoja.

Be duonos nė vienas negali gyventi, mes-gi negalim turėti duonos be miltų, miltų-gi negalim turėti pirm, kol darbininkai nesumala grūdų malunuose.

Kanso javų malyklos yra žinomos, kaip geriausios pasauli, ir didelę naudą atneša savininkams, nes darbininkai jau daugelį metų dirba po 12 valandų į dieną. Suvenyotose valstijose yra daug malunų, bet niekur tokias ilgas valandas nedirba, nes kitose malyklose darbininkų tarpe gyvuoja susipratimas ir vienybė. Jie turi iškovoję 8 valandų darbo dieną. Dvieji malunų darbininkai jau ir čia susivienijo: Ismer-Hincke ir Bulte, ir pareikalavo 8 valandų darbo dienos, bet kompanija ant to jiems atsisakė: "Jei jus norit, tai galite grįžt prie darbo ir dirbti po 12 valandų į dieną, o 8 valandų darbo dienos negausit, nes mes kariausime su jumis iki galo. Pasirodė kompanija gerai mokanti kariauti su darbininkais.

I-H. ir Bulte kompanija prisiamdė profesionališkų streiklauičių ir "gun men", jie apstatė malunus ir ten laiko ir maitina "skebus". Streikieriai ir-gi pasistatė didelę "tent", visai arti prie viršpaminėtų dirbtuvių, kurioj jie laiko savo mitingus žėdą vakarą ir permaitina "picket line", kuris visad stovi prie dirbtuvių.

Streikieriai užtikrinti, kad streiką laimės, nes tarpe Kans. ir Mo. darbininkų yra didelis solidarumas ir jie vienas kitam gelbsti moraliskai ir finansiskai.

Nekaltas avinėlis.

HARTFORD, CONN.

Lietuvių Amerikos Ukėsų Politikos Nepriugulmings klubas rugpjūčio 2 d. parengė pikniką ir buvo pakviestos visos Hartfordo draugijos dalyvauti piknike, bet nekurios atsisakė. Dalyvavo L. S. S. 49 kuopa, šv. Kazimiero Jaunikačių Apšvietos draugija ir bažnytinis choras, kuris padainavo keliatą dainelę, taipgi ir socialistai padainavo kelias revoliucijos dainas ir padėklamavo. Nors buvo žmonių visokių pažvalgy, kaip katalikų, taip ir socialistų, bet suėję visi mandagiai apsiėjo. Žmonių buvo 300 suviršum. Kliubui liko \$30.00 pelno. Visų klubo narių vardu tariu širdingą aciū visoms atsilankiusioms draugijoms, taip ir visiemis svečiams.

S. K. Adyntas.

Photo by American Press Association.

Caro dragunai skuba ant Karaliaučiaus.

PATERSON, N. J.

Prakalbos.

Rugpjūčio 22 d. buvo prakalbos parengtos lietuvių socialistų. Kalbėjo "Laisvės" redaktorius L. Pruseika apie dabartinę Europos karę ir jos baisenybes. Žmonių prisirinko nemažai, bet klausytojų buvo neperdaug, nes nekurie fanatikai laike prakalbų pradėjo tarp savęs garsiai šnekti: Girdi, ką jis čia šneka, vis cik vainos ir vainos ir... mat, jiems nepatinka, nes kalbėjo ne apie Dievo žodžius, bet apie barbarus sukelusius karę. Kiti visi užsilaikė ramiai ir klausėsi su atida. Po prakalbų kilo klausimai. Vietinis kunigas šv. Kazio parapijos klebonas pakėlė klausimą: "Kokis jus socialistų yragi principas, jeigu tamsta, kalbėtojas pripažinti moralus, kaip tai: Neuzmusk, nedaryk to, kas tau ne miela, bet mylek artimą tavo, kaip pats save, o pripažinti revoliuciją už gerą darbą ir kurstai prie jos, nors sakai, kad laike revoliucijos mažiau žmonių dingsta, negu karėje, bet sulig manęs, užmušimas, ar vieno žmogaus, ar 100, tai vis vien." Ant šio klausimo lengvai atsakė ir aiškino, kaip visi nesuprantantiam žmogui. Nors kunigas buvo pasakęs, jog turi daug klausimų ir nori su kalbėtoju ilgai diskutuoti, bet pamatęs pirmąjį atsakymą, daugiau nenorėjo klausimų uždavinėt ir negalėdamas jokių būdu sumuštėti, priminė Yčą; girdi: "Jūs socialistai nedavėte pinigų Yčui ant tautiško namo" ir t. t. Buvo ir daugiau klausimų užduota kalbėtojiui, kuriuos jis gerai išrišo. Geistina dažniau tokiu naudingu prakalbų ir diskusijų turėti.

Jonas Aučis.

NORWOOD, MASS.

Piknikai ir kitoki įvairumai.

Rugpjūčio 15 d. Labdarių draugija Dean pievoje surengė pikniką. Žmonių atsilankė pusėtina, visi gražiai ir ramiai praleidome laiką tyrame ore. Buvo ir pasimankštinimų ir kitokių margumų. Už lenktynes pirmą dovaną gavo A. Rimaučius. Buvo ir dainų, žmoniems labai patiko. Nuo 8 val. prasidėjo šautuvo ir branzalietio lioterija. Laimėjo svetimtautis, anglas.

Klerikalai piknikan neatilankė nė vienas, mat boikotuoja socialistus. Tačiau, kai jie kokią nors pramogą parengia, tai džiaugiasi, kad "raudonkakių prieisia", mat, socialistai klerikalų nebijo ir pas juos apsilanko. Pelno nuo pikniko liks apie \$100.00.

Liaudies namas jau baigiamas statyti, nuo kurio musų parapijonai kratėsi, it kaminkrėtis nuo suodžių. Nesenai susitvėrė iš 25 asmenų choras, kurį veda

priguli socialistai ir laisvamaniai. Randasi ir katalikiško jaunimo norinio prigulėti, bet kunigužis per pamokslą prigriumenai neiti, tai ir susilaiko.

Tulo kataliko K. mergaitė norėjo prisidėti prie dainininkų, bet tėvas išgirdęs kunigo pamokslą sumusė dukterį ir išmetė per duris, net nakvoti turėjo svetur. Prie ko priveda kunigai žmones, jog net tėvai gatavi smaugti savo vaikus, jei tie nori akis prakrapstę plačiau pasišvalgyti!

Kooperacija mūsų gyvuoja gerai, įvairių produktų pilnos lentynos nukrauta. Turėtume mes da stropiau ją palaikyti.

Ridikų spindulis.

Rugpjūčio 22 d. vietinė socialistų kuopa Dean pievoje taipgi buvo parengusi pikniką. Piknikan atsilankė ir So. Bostono L. S. S. 60 kuopos draugai. Publikos buvo nedaug, nes pertankus piknikų rengimas jau yra atsibodęs. Orkestrai griežiant buvo šokiai, tačiau jais tili pasipiktino. Mat, prisirinko keliatas čiongimių merginų ir vaikinių, kurie kaip be jokio išauklėjimo žmonės, labai nemandagiai užsilaikė. Paveizdant: šokant "tango" dvi porutės suvis išeidavo iš padurumo ribų, o pradėjus jaunimui dailiai šokt "Norri miego" tie "amerikonukai" šokinėjo augstyn ir tyčiojosi klykdami, kad tik labiau pajukus lietuvišką šoki. Buvo ir bufetas, jame pardavinėta vaisių vanduo ir "aiskrimas". Sudainuoda keliatas dainų ir ir linksmintasi iki 11 val. vakaro.

P. Štkšns.

WAUKEGAN, ILL.

Waukegano Mažiškus ir Chicago Aroņas.

Kada tai senovėje, kaip matom iš Biblijos, karalius Faraonas užsėd ant sprando Dievo sutvėrimu ir pradėjo juos kankinti. Visagaliu linciam Dieviui pasidarė gaila savo vaikų ir norėjęs išliuosuoti, bet negali, nors ir Visagalis, o savo sutvėrimą Faraoną suvaldyti neįstengia (ot galybė! savo sutvėrimo bijo!). Abraomas matydamas savo senatvės silpnybę, jog nebegali suvaldyti iš molių nulipinto Faraono, maldauja Mažiškus: eik, brolau, ir išvesk žydus iš žemės Egipto iš namų nelaisvės, atimk iš Faraono žvėriškų nagų. Mažiškus atsisako tą išpildyt, nes neturįs liežiuvio ir negalįs aiškiai kalbėti, o žydams daug reikia agitacijos (čia ir vėl Visagalis yda, savo ištikimam nebegalėjo suteikt atsakantį liežiuvį), tada kreipėsi pas Aroņą, kuris turi gerą iškalbą, bet neturi to švento instinkto — misionieriaus jausmų. Ant galo štai kokias sutauso misionas: Mažiškus kalba Aroņui ir ausį, o Aroņas žydamas, na, tokiu būdu veda prie choro iš žemės-nelaisvės, nuo Faraono vergijos, o Dievas savo žilą barzdą krato ir džiaugiasi, kad per gerus agitatorius atims žydus nuo Faraono ir vėl turės sau ant naudos... Štai panašus atsitikimas ir Waukegane. Waukeganiečius apsidėjo velnias (it Faraonas žydus) ir tiek priviso bedievių, iš kurių Dieviui (teisingiau, kunigui) nėra gesefto, reikėtų gelbėti nuo velnio (jū dolerius), o musų tėvelis K. Zuikauskas (kaipir tas Mažiškus) neturi geros iškalbos iškeikti bedievių, o pastarieji varo savo darbą su gerom pasekmėm. Pagailo kun. Žiukeliui savo klystančių — neinančių avinyon avelių ir norėjęs išgelbėti iš velnio nasrų, bet negali, liežiuvėlis neveikia. Na, ką dabar darysi? Reikia Aroņo. Sudaro misijas, pakviečia iš Chicago Aroņą — kun. Krušą, pastarasis su savo "šventablyva" burnele, kad keikė, tai keikė bedievių, liepė grįžt prie avinyonų; ar jūs nematot, kad jau jūs esate velinio apstėsti, grįžkite prie Dievo, eikite avinyon, mes, kaipo "Dievo tarnai", jus apkirpsime (pardavė Dievą gausime dolerius). Ir da kitokių nesąmonių priplauškė, bet visai užmiršo, kad kalba prieš XX šimtmečio žmones, o ne priešistoriškus žydus. Bet nepavyko nė Chicago Aroņui atvest žmones prie Dievo, nieks jau nebeturi klausyti to humbugo. Mat, jau nebe tie laikai ir čia ne Palestina, bet Waukegas — civilizacijos miestas, taigi žmonės ir nebeturi grįžti į Aroņo-Krušo pažadėtą žemę. Dievo kuno ir kraujo pardavinėjimo biznis visai jau sumažėjo, nelabai kas benori penkinę mokėti už ausinę ir praskustgalvijų gešeftas kas kart smunka žemyn, o laisvamanybė ima viršų. Taip ir turi būt: kas supuvo ir atgyveno savo dienas — turi griūt, o jo vietą užims naujesnės, tobulesnės srovės.

Dievobaimingas.

ATHOL, MASS.

Kunigas neapykantos platiniojas.

Vietinis kunigas sumanė supiudyti žmones. Čia yra gerai gyvuojanti "Lietuvos Sunų ir Dukterų draugija". Ji yra bešališka, susirinkimuose uždrausta agituoti už ir prieš tikėjimą, žodžiu, minėta draugija nėra nei vieno apšmeižusio, nė bažnyčios, nė kunigo, nė laisvamano, nė socialisto, bet vietinis kunigas, kaipo "grinorius", pradėjo minėtą draugiją visai šmeižti, kam įstatuose yra pažymėta: "Kokio narys mirdamas pareikalas palaidojimo, ar su bažnytinėm apeigom, ar laisvai, taip ir bus išpildyta." Antras, kodėl nėra priverstinos išpažinties. Trečias-gi, kad narys sudarkys sveikatą pasnikais, negaus pašelpo. Kun. Meškauskas, sušaukę susirinkimą; susirinko nemažas būrelis vyrų ir kelios moterėlės. Kunigas ėmė kalbėti savo paprastą maldele. Kaip tai gali katalikai su bedieviais draugauti, reikia atsisikirti, arba bedieviai išmesti. Draugijos pirmininkas drg. J. V. paprašė balso ir pradėjo nurodinėti apie draugijos stovį ir gerokai uždavė pipirų kunigui už ardyką draugijos, jog net pasipylė delnų plojimas. Kunigas neturėjo nė ko atsakyti. Vėliau tėvelis ir vėl pradėjo klausinėti, kaip kas mano. Tuoj viena moterėlė atsistojo ir led ištare: "mes nenorime dalyvauti prie laidojimo mirusio bedievio ir norim, kad būtų priverstina išpažintis nors viena sykį ant metų." Kunigas kaps, kaps, kaps

Photo by American Press Association.

Greitoji francūzų artilerija tēmija vokiečių kariūmenę.

delnais ir dar viena moterėlė, įsidrąsinusi kampe sėdėdama jam pritarė. Vyras visą vakarą kamavosi visas sušilęs ir nieko negalėjo padaryti. Jis led išmykia kokią porą žodžių, o pirmininkas taip nabagą ir sulupa. Tik tai pasipila delnų plojimas, kunigužis ir neturi ko atsakyti. Galop vyras ėmė aimanuoti, kad daug bedievių, su tuom ir išsiskirstė.

Dar negana to, nedėdieny iš sakyklos visai iškeikė draugiją ir paliepė da sykį susirinkti visiems nariams, paskirtoji dienoj. Atėjo ir tas laikas, susirinko nariai, atėjo ir kunigas; ši sykį buvo toks jau smarkus, turbūt buvo gerai išsigėres. Tuoj ėmė sukietėti su kumščia apie moteris, o i vyrus tai nė atsigrižt neatsigrįžo. Turbut bijojo, kad vėl nesukritikuotų. Todėl draugijos pirmininkas J. V. paprašė balso ir pradėjo jam nurodinėti, jog šiame miestely yra airių draugija, prie jos priguli ir katalikai ir protestonai, ir žydai ir kiti. Dėlko-gi jiems airių kunigas nieko nesako? Kunigas atsako: "Tai, mat, airiai apšviėtė, o musų lietuviai tamsūs, kvaili." Tai, matot, ponai katalikai, jums tiesiai pasakė i akis jusų ganytojas, kad esate kvaili.

Toliaus kunigas visą vakarą mokinėjo po vidurį svetainės, bet nieko nabagas nenuveikė, ir galop negalėdamas susikalbėti su moterėlėmis supykęs išsinešė. Išsiskirstė ir nariai. Žinoma, jeigu viską surašyt, tai reiktų daug vietos, bet reikia pasakyt, da kad jis dabar taip suerzino žmones ir matyt, jau ir ant tikrų susirinkimų negalima apsieiti be policijos.

Kipšas.

INDIANA HARBOR, IND.

Sušokino automobilį.

Pas mus važinėja Ford'o kompanijos automobilį agentai ir pardavinėja pigiai po \$49.00 automobilius. Vienas ir musų tautietis B. J. lis nusipirko tokį automobilį. Na, o tokį svarbų daiktą įsigijus reikia, kaip sakoma, "sušokint", kad būtų tvirtesnis. Pasiėmė pažįstamą policistą ir išvažiavo pasivažinėti į E. Chicago. M. T. smuklėje gerai įsina-psavo ir įsisodinę smuklininką su maža mergaite leidosi kiton smuklėn į E. Hammondą pas Už—lį. Čia jau automobilį ir visai gerai aplaistė ir pasiėmė smuklininką su dukteria leidosi pasivažinėti. Bet automobilį belastaitydami užsipykę buvo ir patį sau akis ir nematė, kur važiuot, auto-

dasi ir p. Marciunas, kiekvienas gerai žino mane ir mano sužieduotinę P. Vaičiutę. Platesni nurodymų iš mano asmeniškio gyvenimo nepaduosi, bet reikalui prisėjus galėčiau paduoti paliudijimus, bent nuo dviejų lietuvių draugijų. T. M. D. 137 kuopos ir vietinės Savišelpos draugijos "Diegas."

Jeigu p. Marciunas būtų apšmeižęs mane vien tarp čionikščių Argentinos lietuvių, tai visai nebūčiau atsiliepęs, nes nelabai norėčiau leistas polemikon su tokiais ponais, bet kadangi žinau gerai, jog "Keleivis" išymiausias laikraštis tarpe lietuvių ir visose šalyse, daugiausia skaito, tai ir prieisia noroms-nenoroms atsiliepti ant minėtų begėdiškų šmeižimų.

Siuomi pertikriname gerbiamus gentis, pažįstamus bei draugus, jog mes apsidėm sausio mėnesį 1914 m. ir gyvename miestely Los Tallers F. C. S. Norintieji susirašinėti, malonėkite rašyti i lietuvių draugiją "Diegas," Casilla de Correo 591, Buenos Aires Argent. Su pagarba,

V. Kitra ir Paulina Vaičiute-Kitrienė.

"Kas su tokiais daryti?"

Po tokiu antgalviu tilpo „Keleivio" N. 31 korespondicijai Herrin, Ill., kame nusiskundžiama ant slapto smuklių palaikytojų

Ištiesu, pastaruoju laiku tiek daug slapto smuklių atsirado tose vietose, kur panaikinta viešos smuklės, jog net ir sąžiningi žmonės matydami iš slapto svaigalų pardavinėjimo dideli pelną griebiasi to amato. Siandien slaptašias smukles palaiko, kaip katalikai, taip vietomis ir socialistai; ypač lietuvių tarpe slaptojų smuklių palaikymas įėjo madon.

Sviesuomenės pareiga yra, matant, kaip alkoholis skriaudžia darbininkų šeimynas ir stabdo žmonių pirmynę, išrasti priemones, kad užkirsti kelią slaptojų smuklių augimui. Čia ir socialistų Sąjunga, kaip vienintelė apgynėja darbo žmonių nuo išnaudotojų ir įvairių godišių, turėtų atkreipti į tai dėmą. Pastaruoju laiku Illinois'o valstijoje po smuklių panaikinimo, kiekvienoj lietuvių apgyventoj vietoj atsirado žmonių mindžiojančių visuomenės nutarimai, užkai kančių slaptašias girtybės įstai-gas, bet niekas jų nepasirūpina už tai nubausti už nepildimą žmonių teisių. Valdžia kartais apie tuos blaurybių lizdus nieko nežino, o kartais ir žinodama tyli. Gaudama gerus kyšius ji leidžia toms nuodų versmėms tarpti. Mes socialistai turėtume pasmerkti slaptašias smukles. Sužinoję kur tokios randasi praneškime valdžiai, o be abejo valdžia pasirūpins kaltininkus nubausti. O jei miesto valdžia to nepadarytų, tai galima paduoti skundą (petition) surinkus reikalingą skaičių parašų ir apskust miesto valdžią už nepildimą pareigų—augstեսniajai valdžiai. O jei iš musų socialistų tarpo rastųsi begėdžių ir perspėjus nesiliautų pardavinėti slapta svaiginančius gėrimus, tai tokius skųskime sąjungai ir be jokio susimylėjimo išmeskime iš narių skaičiaus. Jei mes kovojame už darbo žmonių tiesas ir giname juos nuo išnaudojimo, tai eikime progreso keliu blaiviai žiūrėdami i pasaulį ir jeigu pasmerkiame, kiekvieną darbininką išnaudotoją-parazitą, tai pasmerkime lygiai ir slapto smuklių palaikytojus, nes ir jie nemazesni nieksai.

Jonas Klikunas

Redakcijai laiškas.

Gerbiamoji Redakcija!

Malonėkit patalpinti ši mano laišką jusų laikraštyj.

"Keleivio" No. 24 š. m. koks-tai pasirašęs Albinas Marciunas, pajieško Paulinos Vaičiutės. Kaip matyt, ne dėl kitko, kaip tik norėdamas apšmeižti mane, in-tardamas, "agentu gyvojo tavoro."

A. Marciunas, sakosi, esąs patyręs pilnai, jog aš turįs susišėmus su "baltųjų vergių" pirkkliais. Apie tai norėčiau aiškesnių prirodymų. Jeigu p. Marciunas būtų žingėdavęs sužinoti apie minėtą ypata, nebūtų reikėję užimti vietos laikraštyje, nes tarpe lietuvių, kur ran-

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu

— Maikie, aš turiu tau pranešti gerą naujieną.

— Nagi sakyk.

— Vėciai išrinko mane delegatu į visuotiną lietuvių suvažiavimą, kur bus kalbama apie Lietuvos neprigulmybę.

— Ar tu, tėve, vadini tai gera naujiena?

— Žinoma.

— Aš čia nematau jokio gerumo.

— Tai kiba tu nori, kad mūsų Lietuva būtų frykontras?

— Aš daugiausia to noriu.

— Tai kodėl tu sakai, kad mano naujiena negera?

— Todėl, kad tu, tėve, neatsakantis žmogus tokiems reikalams svarstyti. Jeigu tai būtų reikalas apie baikutę, tu galėtum daug ko pasakyti; bet ką tu gali pasakyti apie Lietuvos autonomiją? Juk tu mažiausio supratimo neturi apie tokius dalykus.

— Vaikie, tu užgauni mano katalikiškus jausmus. Aš esu vėciai generolas, ar tu to nežinai?

— Bet tas vardas nepriododa da tau daugiau proto.

— Na, tiek to, vaikie; šandien aš nenoriu su tavim bartis, ba vakar buvo mišios už popiežiaus dušią ir aš buvau spaviednėj.

— Tėve, aš esu labai užimtas šandien ir negaliu su tavim ilgai kalbėt.

— Nesiskubink, vaikie, aš noriu su tavim pasikalbėti apie tautiškus reikalus. Pasakyk tu man, kas būtų geriau perstatyti ant Lietuvos prezidento?

— Tėve, nekalkėk tokių niekų, nes aš tuojaus eisiu.

— Palauk, vaikie, palauk! Tu nesakyk, kad čia niekai. Tas yra vienas iš svarbiausių klausimų. Jei išrinksi kokį grininorį Lietuvos prezidentu, tai visi tautai bus sarmata. Aš sakėčiau, kad reikia rinkti Gabri. Jis dabar priguli smet mūsų vėciai ir šiaip smart vyras; sakė, kad ir francuziškai biskį mokas.

— Liaukis, tėve, tokias kvailystes pasakojęs. Jeigu ir bus toks Amerikos lietuvių susivaziavimas, tai jis ne prezidentą rinks, bet apkalbės, kaip gelbėt nukentėjusius Lietuvos gyventojus. Kad ir gautų Lietuva autonomiją, tai amerikiečiai negali prezidento jai rinkti.

— Kodėl?

— Todėl, kad tai ne amerikiečių reikalas. Jį išsirin-

NUODAI.

Gamtoje yra tokie elementai, kurie visai nenuodija mūsų kūno ir tokie, ką nuodija. Pirmųjų galime priimti kiek norime, nieko blogo neatsitiks, antrųjų-gi galima imti tik žinomą dozę arba tulų visai reikia vengti. Kada kalbame apie nuodus, turime paklausti: Kas gi yra užsinuodijimas? Yra tai chemiška reakcija arba veikimas tarp priimto elemento arba elementų susijungimo ir kūno medegų. Kunas susideda iš įvairių elementų ir jų susijungimų. Jame gyvybė teka normaliai, kol tulų elementų ir susijungimų nepermaino kitaip pašaliniai į kūną įsiga-

ve daiktai. Daleiskime, hydrochlorino rūgštis, priimta didelę dozę pradeda reaguoti su organiška arba gyvąja kūno medega ir kune įvyksta nenormališkas. Išrodo, kad hydrochlorino rūgštis degina medegą, bet juk ką mes vadiname degimu yra niekas daugiau, kaip chemiška reakcija tarp tulų elementų ir jų susijungimų. Vienok hydrochlorino rūgštis degina medegą, bet juk ką mes vadiname degimu yra niekas daugiau, kaip chemiška reakcija tarp tulų elementų ir jų susijungimų. Vienok hydrochlorino rūgštis degina medegą, bet juk ką mes vadiname degimu yra niekas daugiau, kaip chemiška reakcija tarp tulų elementų ir jų susijungimų.

— Ar tu, vaikie, tikrai mislini, kad Lietuva turės savo valdžią?

— Niekas negali to žinot.

— O kaip tau matos, vaikie, ar Lietuvai būtų geriau, ar blogiau, jeigu šviesiausias mūsų ciesaorius duotų jai neprigulmybę?

— Turbut norėjai pasakyti, caras?

— Taip, vaikie.

— Aš, tėve, visai netikiu, kad tas skerdžius duos Lietuvai autonomiją. Aš jau aną syk tau aiškinau caro politiką. Jis tik priverstas gali tai duoti. Ant kiek tuomet būtų geriau, iškalno negalima pasakyti. Medžiagiškas žmonių padėjimas umu laiku vargiai tegalėtų pasigrint. Mat Lietuvai reikėtų pradėti kaip iš naujo gyventi, reikėtų daug pinigų. Bet tautišku žvilgsniu Lietuvai būtų daug geriau: kalba visur būtų lietuviška, mokyklos lietuviškos.

— kaip tu, vaikie, mislini, ar ir vaikas būtų lietuviškas?

— Tai priguli, tėve, nuo to, kaip plati būtų autonomija.

— Olrait, vaikie, dabar tu gali sau eiti, o aš pamisliu apie tai vienas.

GRAŽU IR MALONU...

(Skiriu laisvosios šeimynos nariui A.).

Gražu, ramu yr' matyti, Srovenant upelį.

Da maloniu yr' žiūrėti į žalią miškelį.

Gražu, linksma yr' gerėties, Gėlių žiedeliais.

Da maloniu yra džiaugties Paukštelį balseliais.

Labai gražu yr' svajoti, Apie laisvę, tiesą.

Da maloniu yr' matyti Žmones mylint šviesą.

Bet už viską yr' geriausia Veidą jos regėti.

Ir už viską yr' brangiausia, Ją tikrai mylėti.

Ir idėjų prakilnumą Josios širdy jautti,

Gerti saldujį ramumą, Prie širdies jos glaudties.

B. Šidiškis.

NEUŽKIE MIŠKELI.

Neužkie žaliasis miškelis, Neverkie, negauskie liudnai,

Nors šalnos lapelius ir gelia, Neliusk—praėis audrų laikai.

J. J. Strazdelis.

kas ja negali nusinuodyti. Gi kaip tik nenuodingas hydrogenas ir nenuodingas chlorinas susijungia į krūvą, sutverdami hydrochlorino rūgštį, taip tuo naujos medegos visos ypatybės persikeičia ir ji yra tikrais nuodais. Su daugeliu kitų elementų yra taip pat. Iš kitos pusės, tulie elementai įeja į reakciją su kitais, lieka nenuodingi, o liuosame pavydame nuodingi. Kad neužimti daug vietos, pavyzdžių neprivedžiosiu.

Chemijos žinojimas leidžia mums suprast elementų ir jų įvairių susijungimų ypatybes, todėl iš jos mes darsi žinome ir apie nuodus ir jų padarymą ne nuodais. Netoli visuose užsinuodijimuose vaistas yra tas, kuris nuodus padaro nenuodais. Kadangi įvairūs nuodai gauna nenuodingumo ypatybę tik tuomet, kada jie priverčia įeiti į reakciją su žinomais elementais arba jų susijungimais, tad gydytojo reikalas yra atrasti, kokie nuodai liko priimti ir duoti antidotą prieš juos. Antidotas yra medega, įeinanti į reakciją su nuodais ir permainanti jų ypatybę sutvėrimu iš nuodų ir savęs visai skirtingas medegas. Kas gali būti antidotu, čia pasilieka spręsti chemijos žinovui (daktarui ar kam kitam), kuris taip greit suras jį, kaip greit darsi žinos, kokis nuodas liko pavartotas.

Apie tulius nuodus ir užsinuodijimų gydymą pakalbėsiu kitu kartą.

A. Montvidas, medicinos studentas.

Karė.

(Pag. James Logan Mosby)

Aš buvau pradėta neapykantą, pavydėjimą ir godulystę; gimiau senovės ryto gadinėje ir turėjau genealogiją, kurios kiekvienas puslapis buvo aptaškytas krauju nekaltai užmuštų žmonių. Aš skerdžiau silpną žilagalvį senelį ir niekuo nekaltą vos kvėpuojantį kūdikį. Aš atsakiau nuo motinų vaikų, nuo vaikų tėvus, nuo seserų brolius, pasišventusių ginti dorybę pirm laiko išskiniu irėjau geležimis apsikaučiusi be melaširdystės viską naikindama.

Aš nupiešiau vidurnakčio padanges gelsvu atspindžiu nuo degančių kaimų, kuriuos aš naikinau.

Aš padariau religiją fanatizmu, visą žmonių pavergčiau žaislu neturintiems iminties. Per intrigas aš padaviau inteligentams stiprybę neprotingoje didybėje ir mažiau žinančius pragaištinu del jų tikro nežinojimo.

Bėdos, neturtas ir nelaimės seka mano pėdomis; aš blaškausi naikindama žalius laukus ir marindama indus laukų. Aš einu palikdama epidemijos rykštę, panašią mano dvasios pasikėlimui ir užsibaigimui pražūtį.

Garbės žaislais apteikiu tuos, kurie yra tušti lukštai melagystės ženklai, kame užmušinėjimas ir plėšimas yra laikomas atsižimėjimu ir garbe.

Aš nebijau nė žmogaus, nė dievo, aš nepripažįstu jokių teisių, nes aš esu savijė tiesa ir paskutinė viltis.

—Aš esu karė!

K.J.B.

TURKIJA EINA VOKIETIJAI PAGALBON.

Ateina žinių, kad vokiečiai uoliai darbuojasi Turkijoje. Manoma, kad Turkijai eis Vokietijai pagelbon. Iš visų pusių tenai važiuoja vokiečių oficeriai. Bet kaip išrodo, tai Turkijai tuomet duos per šonkaulius Italijai.

Žmonių Skerdykla.

Sulyg W. Lamszus'o "Menschenschlachthaus."

Parašė Negeistinas.

SKYRIUS I.

Mobilizacija.

Karė! Karė jau apskelbta! Žinia aplėkė miestą žaibo greitumu. Mes turim karę. Tai paprastas dalykas mūsų laikuose.

Mobilizacija!

Tas baisus žodis ant išlipytų apskelbimų ištolo metasi akysna. Laikraščiai perspauzdina tą paskelbimą juodžiausiomis raidėmis. Visokie paskalai ir žinios šitomis kraujo ir plieno dienomis lekia, kaip pašauštos karvelės.

Dabar jau ne juokai. Šita žinia perėjo žmonių širdis, kaip koks paralyžius. Atėjo valanda, kada mes nustojom buvę piliečiai, darbininkai, šeimynų tėvais bei tėvų vaikais; dabar mes liekam kareiviais — kareiviais, kurie neturi laiko mąstyti, kurie turi laiko vien tik mirti.

Ir eina žmonės buriomis iš dirbtuvių, iš fabrikų, iš raštinių ir nuo laukų. Jie traukia buriomis į miestą, kur įsakyta jiems susirinkti.

Reikia eit ir man. Reikia skirties su savo žmona, skirties su mažais vaikučiais. Skausmas širdį man spaudžia atsiminus tą valandą.

"Tėte, kul tu eini?" klausia manęs kūdikis, kuomet paskutinį sykį aš jį pabučiavau. "Tėtė išvažiuoja," atsakė jam motina ir pažiūrėjus į mane apsiplėdė ašaromis.

Atsisveikinau...

Dabar mes visi suvaryti į barakus su indeliais ir bagažu, visi rezervistai ir milicininkai, kiekvienas savo vietoj prie stalo.

Kokie rimti jų veidai. Nė šešėlio juose jaunystės upo. Jie giliai nugramzdyti nusiminimai.

"Karė artinasi. Taip kalba žmonės ir taip rašo laikraščiai. Taip jau turi but, toks jau gamtos įstatymas. Tautos viena kitai plėšia duoną iš burnos; jei įmanyti, išplėštų viena kitai ir orą kvėpavimui. Tai toks gyvenimo klausimas, kuris galutinai gali but išrištas vien tik ginklo spēka. O jeigu jau taip turi but, tai kuo greičiau, tuo geriau."

Tokiomis ir tam panašiomis mintimis kareiviai save ramina. Galima tatau išskaityt iš jų veidų.

Bet ką mums atneš sekančios kelios dienos?

Turbut nė vienas iš mus nėra matęs savo akimis karės lauko. Bet mes girdėjom apie tai nuo kitų; mes skaitėm knygoje, kaip išrodė karės laukas per francuzų-vokiečių karę 1870—71 metais; iš to mes jau turim tokį įspūdį, kaip kad savo akimis butume matę, kaip bombos drasko žmones. O kitas dalykas, tai mes žinom, kad 40 metų atgal, nors ir ginklai buvo kurkas menkesni, ant karės lauko paliko 120,000 vyrų. Koks tad nuostimtis turi žut dabartinę karę?

Vokietija viena gali pastatyt 6,000,000 vyrų ant mušio lauko; Francuzija tiek pat gali. Mano smagenis svaigsta, kada aš pradėdu sau persistatyt tas ginkluotų žmonių jūras, einančias vieną prieš kitą; man kvapas miršta krutinė.

Ar skyriamės mes tad kuomi nors nuo laukinių savo protėvių?

Vargiai bus daug mūsų tarpe tokių, kurie tikės, kad mūsų Tėvas danguje turės kokį nors smagumą iš tų žmogžudiškų darbų. Juk negali mus kitokiais skaityt, kaip savo brolių-žmonių žudytojų. Tečiaus mes turim lenkti galvas prieš geležinį butinumą. Tėvynė mūsų šaukia ir mes, kaip ištikimi jos vaikai, turim klausyt paliepiamo... Nuo šandien mes jau prigulim savo gimtiniam kraštui. Taip kelias minutes atgal šaukė generolas, kuomet perskaitė straipsnį apie karę.

Ir šiuom kartu bus jau tikra karė.

SKYRIUS II.

Kareivis.

Ant rytojaus po pietų prasidėjo barakuose mokymas. Mes gulim sugulę ant pilvų ir mus mokina gulint šaudyt į tikslą.

Aš vos tik matau.

Toli ant barako sienos jie piešia tikslus: ratus, galvas ir krutines. Tris šimtai metrų

atstumo. Aš taikau ir spaudžiu kojukę. Paukšt! stačiai krutinė.

Kažin, kiek aš patronų iššaudysiu? Kažin, kiek sykių pataikysiu?

Jei iš tų milijonų, kuriuos jie stato ant karės lauko, kiekvienas iššaudys po 100 patronų ir jei iš to šimto tik vieną pataikys, pagalvokite, kiek bus užmušta žmonių!

Paukšt!

Ir penktas patronas išsoko.

Aš vėl užtaisu šautuvą tuščiais patronais.

Kaip greitai ir švelniai tas darosi. Viena—dvi sekundos ir penki patronai vėl į mūsų magazine. Kiekvienas jų gali perverti 6 žmones; kiekvienas jų gali pereiti per storiausį medį ir apsikasmą. Žodžiu sakant, nėra jokios uždangos prieš tą plonutę, smalią kulipką. Ji pereina per akmenis ir per storą geležį.

Koks stebėtinasis mechanizmas to Mauzėro šautuvo. Kokie netikę šautuvai buvo francuzų karėj su prusais 1870—71 metais! Iššovei sykį ir paskui darbuokis, pakol tu jį štempeliu vėl užtaisyai. O ir tai kiek tukstantių žmonių iššaudyta!

Kiek tad turės žuti šitoj karėj? Jei iš penkių tik vienas bus užmuštas, o kitas pareis namo koliekas, ir tai kokios baisios bus pasekmės!

Kiekviena kariaujančių šalių dabar yra užklota kareiviais. Visi jų sugulę, visi su šautuvais taiko vieni į kitus mirtimi spiaujančiais vamzdžiais.

O toliau už jų švituoja kanuolės. Artilieristai šoka nuo arklių žemėn ir stato kanuoles. Viens — du ir jos jau nustatytos. Tukstantis juodų nasrų pakilo aukštyn, rodos, pasirengusių viską praryt.

Sykį mes stovėjom (mes tuomet mokinomės tenai muštros) ir žiūrėjom, kaip šaudė batarėja pilnais šoviniais. Kanuolės buvo jau užtaisytos ir gatavos šaut į celių. Oficieriai žiūrėjo per savo žiuronus į tolį. Mes įtempėm akis, bet celiiaus nesimatė. Staiga kas tai tokio pasirodė... Ten, toli, toli! Ten kažin kas sukrutėjo!

Komanda.

Oficierius rodo viena ranka į judantį celių. Artilieristai taiko ir:

"Ruoškis! kanuolė No. 1. Šauk!"

Bum!

Ir šovinys jau skrenda. Oras sudrebėjo. Skrendančios bombos baisus užimas. Ir vėl: Bum!

Už 1,000 metrų nuo mūsų bomba eksplodavo virš kavalerijos, kuri jojo į ataką, ir švino lietuv pasipylė visom pusėm. Paskui numeriai 2, 3, 4, 5 ir 6.

Stačiai stebėtis reikia, kaip tikslingai tos bombos yra metamos. Sakytum, kiekvienas tų apskritų geležinių cilindrių turi smegenis ir protą, kad visuomet taip punktualiai į savo vietas pataikot.

Kada batarėjos paliovė šaudžiusios ir tie baisūs juodi kanuolių nasrai nusvyro žemyn, mes nuėjome pažiūrėti į tą vietą, kur "priešas." Viskas buvo šrapnelėmis sudraskyta ir išmėtyta. Galvos, rankos, liemenys, kojos — nieko nerandam, kas nebutų suvarstyta kiaurai. Žinoma, nebuvo tai tikri žmonės, bet dirbtiniai, pasiuti iš audeklo ir prikimšti šiaudais, nes tai buvo bandymai. Mes stovėjom ir stebėjome iš tokio punktuališko. Šiurpuliai perėjo per mano kūną, kada atsiminiau, jog vis tai daroma ant žmogaus galvos.

Kažin, ar ir kitų pusėj turi tokias pat mašinas žmonių skerdimui?

Ot, žmogau, kokiems tikslams yra su-naudojamos šandien išradėjų smegenys ir gabumai! Iš mechaniškos pusės karė šandien yra pasiekus augščiausį laipsnį. Visos technikos pastangos yra dedamos tam, kad išradus kuobaisiausią mašiną žmonėms žudyt. Du šimtu keturiasdešimtis ir daugiau kulipkų žmogus pasėja į vieną minutą. Jūs paleidžiat šovinį iš kanuolės, o jis purkščia kulipkomis, kaip debesis lietumi. Jis taikoma paprastai į vidurį ir ant syk užberia visą liniją. Kur toks šovinys nukrito, tai vistiek, kaip kad giltinė geležiniu savo dalgiu būtų aplinkui apšukus. Ir tas visas reikiškia civilizacija! Dabar jau ir kviečių rankomis nepauiena. Mašina surenka net ir pėdas. Žmonės taip pat mašinomis skerdžiami ir nėra abejonės, kad neužilgo ir milijonus mūsų lavonų laidos mašinomis.

(Tęsa bus.)

BEZDŽIONŽMOGIAI.

(Iš "Viestnik Znanija.")

Pažiūrėjus į bezdžionę, i tą nerangų su atkišta pažiaune, plaukais apaugusį sutvėrimą, galima jausti prie jos antipatiją, bet arčiau su jaja susipažinę mes turėsime pripažinti, kad bezdžionės yra pačiais indomžiausiais gyvūnais. Mėsą tą galime pasakyti netik apie mažesniosios rūšies bezdžionę, kurios visuomet yra mėgiamos publikos lankančios žvėrynas, bet ir apie didžiausias, pačią bezdžionę žmogius, bent, kol jos yra jaunos ir lengvai pasiduoda išmintingam auklėjimui. Pilnai yra teisingi tulų europiečių gamtininkų ir medžiotojų tvirtinimai, kuriems tyrinėjimas bezdžionę žmog. gyvenimo jų gimtinėje, šitų kraštų giriose ir tėjimijimas į juos pilname jų laukiniame stovyje, esąs labai indomus užsiėmimas. Tuli gamtininkai stačiai sako, kad iš viso bezdžionių apėjimo ir jų gyvenimo galima drąsiai spręsti, jog tie gyvūnai, tai niekas kitas, kaip išsigimę ir atsilikę nuo pasaulio civilizacijos žmonės. Jie gyvendami šiltose šalyse, kur pati gamta visu kuom žmogų aprūpina, nebuvo gyvenimo sąlygų verčiami galvoti apie maistą ir buvį ir jų protas pasiliko neišvystęs — pirmąsiam stovyje.

Tyrinėjimas gyvenančių laisvėje bezdžionių nors ir labai yra indomus ir pilnas smagių epizodų, tačiau jis neprieinamas tik saujailei turtinesnių žmonių. Bet pastaraisiais metais, kuomet vis daugiau ir tankiau pavyksta susinesti su šiltųjų kraštų kolonijomis, i žvėrynas jau daug dažniau atvežama tų indomųjų sutvėrimų — bezdžionių, tik ant nelaimės, nežiurint i stropią priežiūrą, jos ten išgyvena suvis neilgą laiką, išskyrus vieną kitą retą atsitikimą. Vokietijoje ypač rupinasi bezdžionių užlaikymu tulas karolis Gagenbek'as. Pas jį galima buvo matyti vieną syk 8 nuo 4—5 metų bezdžionaites, šimpanzių veislės. Joms buvo pavestas tam tikras sodnas ir jos ten laisvai laipiodavo po medžius. Pataitė buvo apredyta mėsava sukele ir labai buvo panaši i 3—4 metų mergaitę. Jos labai žingeidžios ir tėjia kiekvieną žmogaus žingsnį. Visas jų elgimasis link žmogaus rodo žymų inteligentiškumą, per tai jos lengvai pasiduoda auklėjimui ir dresiravimui ir išmokinamos (iki žinomo laipsnio) mandagumo prie žmonių ir net-gi tarti atskirus žodžius. Tačiau visgi jos pasilieka linkę prie šelmų, ypač į jiesko progos pasiūsiuoti nuo priežiūros. Kai kada jų šelmystės parodo, kad jos jau iškalno jas yra gerai apmąstę. Taip vieną syk Gagenbek'as uždarė 7 metų šimpanzaitę syk kiu su dviem orang-utangais *) i skyrių, kuriame gyveno žirafai **). Medinė siena labai augsto paviečio, perskiriančio bezdžionės nuo žirafų, nebuvo dabaišta statyti iki lubų, nes buvo manoma, kad bezdžionės neperlips per ją, dėlei jos šlidumo ir augščio. Tačiau nežiurint i tai, išmintingai šimpanzaitę pasisekė išskoti per sieną i laisvę. Padedant kitam orang-utangui ji pastatė ant kertėj stovin-

čios skrynios duotą jiems žaidimui blekinę apskritą ripką. Paskui orang-utangas pasilipo ant ripkos, o šimpanzaitė užsirepėkenu si ant jo nugaros, visu smarkumu pasišokėjusi, nusitvėrė letena už sienos viršaus ir jau tuomet lengvai išbėgo i sodną. Buvo kelias atsitikimų, kuomet šimpanzaitės išgyveno žvėrynuose 8—10 metų, bet paprastai uždarytos vergijon jos išmiršta per 2—3 metus. Dažniausia jos išmiršta apsirgę vidurių užkietėjimu ir plaučių džiova. Tų ligų priežastis — tai ne suvis atsakantis maistas ir nepastovus, šaltas, klimatas.

Rečiau, kaip kitų veislių, pasiseka užlaikyti žvėrynuose pačią didžiausią i stipriausią bezdžionę žmogį — gorilla veislės. Ji skiriasi nuo kitų jausingumu ir jei nelaisvėje sunkiau išgyvent. Per tai ne nuostabu, kad tik retame atsitikime ir tik geriausiai įtaisytose žvėrynuose ją tegalima pamatyti. Gagenbek'ui ir tai iki šiol nepasisekė savo žvėryne jų užlaikyti. Jis sako, kad jos išmiršta iš ilgėsio savo gimtinio krašto. Jos pradedančios liudėti, žiurincios išplėstomis akimis i tolį, pradedančios nebejausti kas aplinkui dedasi, pametancios apetitą ir mirstančios. Jokios pastangos jas išgelbėti esančios be pasekmų.

Pereitais metais vokiečių leitenantas Geinik'as, grįžęs iš Afrikos atsivežė ir padovanėjo Hamburgo žvėrynui jauną gorillą, jis jam dėl linksmumo atvežė ir 2 juodvėdžių berniukų. Bezdžionė labai greit su vaikais susidraugavo ir noriai žaidė su jais visą kelionės laiką; pribuvus jiems Hamburgan visi manė, jog gorilla galės ilgai gyventi, tačiau ir ji dėlei tų pačių priežasčių neužilgo pasimirė. Pasekmingiau gorillą pasisekė užlaikyti Berlyne žvėryno užveizdai, kame ji išgyveno 14 mėnesių. Tyrinėjamai parodė, jog gorilla išmintyje ir gabume prie persiėmimo, jai aiškinamų dalykų neatsilieka nuo šimpanzės, bet da-gi gabesnė už aną.

Savo knygoje "Apie gyvūnus ir žmones" Gagenbek'as garilla, nežiurint i jo individualų skirtumą, vadina prigimtu melancholiku, nes jis neturįs to linksmumo ir gyvumo, kaip šimpanzė. Orang-utangų veislės bezdžionės, gyvenantie Zondijos salose, skiriasi nuo gorillos ir šimpanzės ilgumu rankų ir labiau lygum pakaušiu ir kiekvieną interesoja savo panašumu i žmogų. Jisai neužauga taip didelis, kaip šimpanzė, bet, suaugęs ir subrendęs stiprumu viršija ją. Nors ištiesies "pirmąsčių girių žmogus" — ką reiškia "orang-utang'o" vardas — ir labai panašus i žmogų, tačiau jis nuo žmonių labai skiriasi, jis ant žemės jaučiasi suvis bejėgiu, nes po žemę net vaikščioti labai silpnai tegali.

Abelmai, bezdžionės netik savo panašumu ir išvaizda primena mums musų prabotį, bet jos ir išminčia viršija visus kitus gyvūnus, jos iš visų kitų gyvūnų yra protingiausių sutvėrimu. Jos lengvai išsiūri i žmogaus apsiėjimą ir pradeda jį pamėgdžioti. Jų gyvenimas laisvėje, gimtinėse giriose taipgi parodo jų didesnę išmintį už kitus gyvūnus. Gyvena jos didelėmis šeimynomis. Patelės jaunus

kudikius auklėja su dideliu atsargumu, kasdien kloja jiems švarų ir naują patalą iš medžių lapų. Užpuolus ant jų žvėrimis, ar kitokiam pavojui ištikus, ginasi nuo priešo bendromis jėgomis. Patinai tol yra šeimynoje laikomi, kol tinka apvaisinimui, pasenę-gi esti tuojaus pašalinami ir į jų vietą užima jaunesni; seniai-gi eina i pelkes ir ten bendrai su kitais seniais patiniais užbaigia savo gyvenimą.

AUKOS.

RUMFORD, ME.

Rugpjūčio 8 d. laike A. Motuzas su S. Beneliuku vestuvių užsėmimus man apie politikus kankinius, visi pri-tarė, jog reikalinga aukų sušėlimui laisvės karžygių, kurie tapo nubaus-ti žvėrisio caro valdžios už ginimą darbininkų reikalų.

Aukavo šios ypatos:

A. Motuza, L. Motuzienė, J. Benelis, po \$100; Juozapas Bunkartas, J. Salavijus, J. Venckus, St. Jankauskas, J. Klaurakas, Motuzaitė, Al. Sabaliauskas, po \$50; R. Bartusevičia, A. Motuzaitė, J. Motuza, V. Motuzienė, J. Pauliukas, J. Zalnietraitis, J. Plon-pis, S. Najulis, A. Gečas, A. Sabaliauskas, A. Domeika, P. Venckus, S. Venckienė, V. Šuleika po \$25; J. Ma-zeika, K. Gečas, T. Janušauskas po \$20; L. Bichord 10c. Iš viso \$10.70.

J. Bunkartas.

Aukų \$10.70 gauta. Ačiū. Bus perduota pagal nurodymą.

"Keleivio" Admin.

Pajieškojimai

Pajieškau Petro Prunskos. Meldžiū atsisaukt šiuo adresu: (37)

Bronis Sadauskas, Dekalb, Ill.

Pajieškau draugo Jurgio Litinsko, Kauno gub., Šiaulių pav., Radviliškio val., Animaičių kaimo. Pusė metų atgal gyveno Philadelphia, Pa. Malonekit atsisaukti.

Feliksas Pavilauskas, 950 Jenne str., Kenosha, Wis.

Pajieškau Aleksandro Butgino, kuris apėjo mane 11 liepos su mažais vaikais dideliu varge. Jis yra tam-sių plaukų, 32 metų, veidas išblyškęs, vidutiniu ūgio. Kas apie jį žino, tei-kis man pranešti.

Malvina Butginiene, 15 Warren str., E. Cambridge, Mass.

Pajieškau draugo Jeronimo Žilinsko ir Kazimiero Čekio, Kauno gub., Telšių pav., Žilinskių žemalės sodos, Čekis Bruzo sodos. Kas apie juos žino arba jie patįs malonės pranešti šiuo adresu:

Tamosių Užžanas, P. O. BOX 122, North East, Mass.

Pajieškau apsidėmimui vaikino arba našlio, nuo 35 iki 40 metų amžiaus. Aš esu 31 metų ir esu išgyvenusi. Gerai butų, kad vaikas rastųsi lai-svų pažiūrų, nesibijotų civiliško šliu-bi ir turėtų šiek-tiek pinigų. Plates-nių žinių kreipkitės laisuku į dėdai pavelsk, o kiekvienas gausit atsa-kimą.

A. O. J., 229 So. Central Park av., Chicago, Ill.

Pajieškau draugo Stasio Suruvko, Kauno gub., Telšių pav., Varnių val. Girdėjau gyvena Chicago. Jei kas ži-note malonekit pranešti. Taipgi pajie-skau savo dėdės Petro Balnio, to pa-čios gub. ir valščiaus. 12 metų Ame-rikoj, pirmiau gyveno Chicago.

Antanas Stiklis, 2614 Essex str., Minneapolis, Minn.

Pajieškau Antano Lukošiaus, gy-veno Cambridge, Mass. 9 Birželio (June) išvažiavo i mainas ir nuo to laiko jokios žinios nuo jo negaunam. Aš jo moteris link su 4 metų mergai-te ir malonei meldžiamas kas apie jį ka-nors žino pranešti, nes esam dideliu nusiminime.

Vincenta Lukošienė, 36 Astings str., Cambridge, Mass.

Pajieškau brolių: Petro ir Jurgio Giraičių, pirmiau gyveno Pitts-burgh, Pa. Pacina iš Fauno gub. Pra-nevėžio pav., Butkunų kaimo. Pra-sau atsisaukti ar kas žino pranešti adresu:

Antanas Grigilinas, 20 Washington av., Torrington, Conn.

Pajieškau Anelijos Jonušaičios, Kauno gub., Ukmergės pav., Kupiškio parapijos, Paberzių sodos. Pir-miau gyveno Philadelphia, Pa. Turiu svarbų reikalą. Ji pati, ar kas jį žino malonekit pranešti:

Peter Grajauskas, 250 Sullivan av., Waterloo, Iowa.

Pajieškau savo brolio Justino Pratašiaus arba Šipailos, Suvalkų gub., Niumičio pav., Griškabudžio gmi-no, Mureikų kaimo. 8 metus gyveno Anglijoj 1910 metais atvažiavo i Ame-rika, girdėjau kad apsigyveno Cen-trelo, Ill. Malonekit atsisaukti, nes turiu svarbų reikalą. Jūs patįs ar kas kitas žino adresu:

Viktoras Pratašius, P.O. BOX 94, Norwood, Mass.

Pajieškau vyro Juozo Valtierio, 30 metų senumo; Pacina iš kaimo Balta-skių, Liškavos par., Suvalkų gub. Juozas plaukų, balto veido, du kairės pusės viršutiniai dantys aukšniai, a-pi 5 pėdus augščio, lieso liemens, 30 kegužio šių metų paliko mane nešcia ir tris vaikus, vyriausia mergaitė 13 metų berniukas 5 ir jauniausia mer-gaitė 3. Išbėgo kaip girdėti su mer-ga. Kas apie jį praneš, gaus dovanų \$5.00

Morta Valtierienė, 101 Oak str., Lawrence, Mass.

KELEIVIS

Pajieškau apsidėmimui merginos arba našlės, esu 35 metų; kalbu kelio-mis kalbomis, taipgi pažistų rašiliau, myliu daile, turiu savo namą, esu pi-liečių ir apsiąžinęs su Suvietytom Valtijom. Platesnių žinių dėlei kreip-kites šiuo adresu: T. J. Č., 4646 Waveland av., Chicago, Ill.

Pajieškau Alenos Venslaviciūtės pirmiau gyveno Brooklyn, N.Y. Kas man pirmutinis apie ją praneš, gaus \$2.00 dovanų. J. Stellman, 422 Bartges str., Akron, Ohio

Pajieškau pusbrolio Juozo Alekna-vičiaus, Suvalkų gub., Senapilės pav., Jievaravo gmi-no, Patvarnabudės kai-mo. Prieš du metus gyveno Brooklyn, N.Y. Girdėjau dabar randasi Penn-sylvanijos valstijoj, jis pats or kas jį žino, malonekit pranešti:

Antanas Aleknavičius, 65 Hudson av., Brooklyn, N. Y.

Pajieškau savo įvogerio Antano Šipulskio: turiu labai svarbų reikalą kas link jo žmonos su sunum atvaži-avusios i Lietuvą. Jis pats ar kas jį žino malonekit pranešti šiuo adresu: Wladislovas Palsuckis, 316 N. 11 str., Dekalb, Ill.

Pajieškau apsidėmimui merginos nuo 17 iki 22 metų amžiaus. Aš esu 21 m., turiu gerą darbą. Norintu tūrēt gerą ir linksmą gyvenimą lai at-sisaukia prisigadana savo paveikslą. Antanas Petravičius, BOX 88, Devernon, Ill.

Pajieškau draugų Vladislavo Vaskio, Antano Bernoto ir Onos Vasiliauskutės. Visi Kauniečiai, Telšių pav., Ilakių parap., V. Vaskys Stripi-nių kaimo. A. Bernotas Sulpetrų kaimo. E. Vasiliauskutė Gonaitių kaimo. Turiu svarbų reikalą. Jie patįs ar žinantieji juos malonekit pranešti. D. Intas man pristuntė V. Vaskio antrąją, bet ten buvo nė numerio, nė gatvės vardo, užtat mal-onėčiau, kad paaiškintų plačiau, už ką buciai labai dėkingas.

P. Petruskas, 118 E. 104th pl., Chicago, Ill.

Pajieškau pusbrolio Kazimiero Kojelio, Šiaulių pav., Kauno gub., Lu-kės parap. Viksnaičių sodos. Pirmiau gyveno Buck Mountain, Pa.; ir brolio Juozapo Karpinskio Viksnaičių sodos. Jie patįs lai atsisaukia arba kas apie juos žino meldžiū pranešti (36)

Felisia Karpinskiūtė, 43 Webber str., Roxbury, Mass.

Pajieškau savo vyro Ignato Kri-paičio, kuris dabar, kaip girdėjau, vadinasi John Karpis. Jis gyveno Brooklynje ir jau 5 metai kaip mane apėjo. Jis paeina iš Laužuvo mie-stelio, Šiaulių pav., Kauno gub.; vi-dutiniu ūgio, truputį rauplėtas, išro-do senyvas, 46 metų ir moka daug vsokių darbų. Kas apie jį žino, už-kur jis gyvena, labai prašau man apie tai pranešti šiuo adresu: (37)

Julijona Kripaitienė, 251 Bedford av., Brooklyn, N. Y.

Pajieškau sesers Elzės Naikelutės-Balciuniens. Meldžiū žinančius ją pranešti.

Andrius Naikelis, 1547 N. Wood st., Chicago, Ill.

Pajieškau savo tėvo Stasio Abe-čino iš Suvalkų gub., Seinų pavieto, Laidžių parapijos, Tarnaikos kaimo, apie 25 metai kaip Amerikoj. Gyve-no Elizabeth Port, N. J. 4 pėdų au-kščio, 65 metų amžiaus. Jis pats ar-ba kas jį žino, malonekit pranešti, už ką skiriu \$5.00.

Stasis Abecunas, 3917 Barnes av., Williams Bregh, N. Y.

Pajieškau dėdės Jono Runkšnaičio Kauno gub. ir pavieto, Pantvardžių kaimo Šliemėnės parap. 27 me-tai Amerikoj, 10 metų atgal gyveno Philadelphia, Pa. ir nuo to laiko ne-girdėt. Turiu labai svarbų reikalą. Kas apie jį žino ar jis pats malonė-kit atsisaukti šiuo adresu: Francisiskus Rūnšnaitis, 82 So. Cherry st., Wallingford, Conn.

JIESKAU DARBO

Skutikloj (barbernėj); kam tokis darbininkas reikalingas, atsisaukite laisuku:

K. Jonuševičius, 28 Broadway, S. Boston, Mass.

REIKALINGAS BABERIS

Reikalingas geras barberis lietuvis, kuris moka gerai barzdą skusti ir plaukus kirpti. Taipgi reikalingas dėl pamulinimo įunas vaikas, kuris norėtų mokinintis barberiauti. At-sisaukite juojaus. O gal norėtų būti pusininku, tai meldžiū atsilankyti pa-sižiūrēt mūs barberiško biznio.

D. GALINIS, 224 Broadway, So. Boston, Mass.

PARSIDUODA FOTOGRAFIŠKAS APARATAS

Per 5 X 7 su visais įtaisymais ir prie jo reikalingais daiktais. Visai naujas, tik vienus metus vartotas; pasiduoda labai pigiai.

WAITCHES BROS. (39)

1741 W. 47th St., Chicago, Ill.

DRAUGIJŲ ATIDAI

Mes išdirbame visokias drau-gijoms: Karu-nas, Vėlvas, Šarpas, Kukar-das, Auksinius ir kitokius Gu-zikčius, Ke-pures, Maršal-koms Parėdus ir t. t. Mums pavestus darbus atliekame gražiai, atstakanciai ir pigiai.

J. Aleksandravičia & Co. (47)

1421 W. Division St., Chicago, Ill.

"JAUNOJI LIETUVA"

ILIUSTRUOTAS LITERATūros, MOKSLO VISUO-MENESINIS LAIKRAŠTIS.

Išėjo iš spaudos jau penktas numeris.

"JAUNOJI LIETUVA" laikosi bepartytės pažangiosios pakraipos.

"JAUNAJAI LIETUVAI" sandarbininkauja, priziđėjo ir pakviesta san-darbininkau beveik visi pirmieiliai mūsų poetai, beletristai, mokli-ninkai, publicistai ir t. t.

"JAUNAJA LIETUVA" leidžia bendrovė, inkorporuota pagal Illinois valsti-jos tiesas.

Kiekvienas, kuris užrašys nēmažiiau kaip tris metinius prenumera-torius "Jaunajai Lietuvai", gaus dovanų 6 knygas V. Kudirkos raštų. T. M. D. Išleisty.

"JAUNOJI LIETUVA" kainuoja metams \$3.00, pusei metų \$1.50, pavienis numeris 25 centai.

Viesų kę sipakite antrauka:

"JANOJI LIETUVA"

4611 So. Paulina street, Chicago, Ill.

Pavieniai numeriai galima gaut "Keleivio" Redakcijoj už 25 c.

Pajieškau Juozapo Eismonto. Pači-na iš Šiaulių miesto. Du metus atgal atrasė laisiką iš Shenandoah, Pa. po No. 501 Cherry str., ir rasė auginas Katrinos Buvildaitės vaiką, męs tu-rim labai svarbų reikalą, jeigu kas jį žinot arba jis pats, malonekit atsi-saukti ant šio adreso: John Mineikis, 93 Mortland av., Montello, Mass.

Pranešu visiems savo draugams ir prieteliams kad aš persikėliau i nau-ją vietą po No. 346 K. street, So. Bos-ton, Mass.. Todel jeigu kurie turėsi-tė kokį nors reikalą arba reikalausitė laikrodėliu, retžėliu arba kitokių pa-pispušimų, malonekit kreiptis pas ma-ne, o visados gausit gerus daiktus ir atsakanti patarnavima. (26)

PETRAS KETVIRTIS

346 K st., So. Boston, Mass.

Kiekvieuam duo-siu \$25.00 dovanų kas pirmutinis pra-neš, kur randas ši-tas vyras, kurio paveikslas čionai patalpintas. Jis vadinas Kazimier Grigalaitis, apie 27 metų amžiaus, plaukai tamsūs, veidas raudonas, kalboj tankiai var-sakoj kaip pavesklu.

Juzefa Kalinauskiūtė

1 Arther st., Roxbury, Mass.

Pajieškau apsidėmimui blaivos ir doros merginos, nuo 20 iki 28 metų amžiaus. Aš esu 28 metų. Platesnias žinias suteiksiau laisuku. Meldžiū atsi-saukti ant šio adreso: J. Vasaitis, (35)

P.O. BOX 172, Wilkes Barre, Pa.

STEPONAS MORKUNAS.

Praktiskas lietuvis kontraktorius. Budavoja murinus ir medinius nam-us, taiso senus, pila cimentines pa-muraukas ir atlieka visus darbus prie namų taisymo sumažintomis kai-nomis. Turiu nuo miesto egzaminuo-tą pavelijimą (laisnį).

S. MARKUNAS,

2459 W. 46th place, Chicago, Ill.

PARSIDUODA KRAUCISKA DIRBTVĖ

Visai pigiai. Atsakančioj vietoj, apgyventoj lietuviams ir lenkais. Siu-vejās, kuris moka pasiut moteriškas ir vyriškas drapanas, gali turēt ap-sčiai ir visuomet darbo. (37)

JOHN RADO,

251½ E. Main st., Amsterdam, N. Y.

REIKALINGA AGENTŲ

Pardavinėjimui Drukuojamų Maš-i-nų (Typewriters). Lengvai gali-ma uždėbti po \$18.00 i savaitę; rasy-kite šandien, o gausite dykai Katalo-gą. Iđek už 2c. stampa. (40)

K. A. MALIAUSKAS,

687 Third Ave., Brooklyn, N. Y.

PARSIDUODA

Trijų šeimynų namas

Augstoj apylinkėj, 17 didelių kam-barių, 3 maudyklos, extra lotas žė-mės, gražioj vietoj. Prekė 6,500.00. Kreipkitės prie

J. T. BURNS & SON,

381 Washington st., Brighton, Mass.

Telefonas Brighton 351.

PARSIDUODA

North Egrhtone vienos šeimynos namas 8 kambarių, su maudykla ir visi vėliausios mados gyvenimui prie-taisai, atdaras vanduo i orą, tvartas, vaisyū medžiai, ir vynuogių krūmai; 170 pėdų pločio, palei gatvę, prie nau-jos Carnegie Pleno dirbtuvės. Prekė \$5,500.00. Kreipkitės prie

J. T. BURNS & SON,

381 Washington st., Brighton, Mass.

Tel. Brighton 351.

MOKYKLA ANGLISKOS KALBOS.

Mokina dienomis ir vakarais, kurie negali lankyti i mokyklą ypatsiškai, mokina per laisukus (korespondenci-ja); dėl platesnių žinių rasykite pas: WAITCHES BROS. (39)

1741 W. 47th St., Chicago, Ill.

DRAUGIJŲ ATIDAI

Mes išdirbame visokias drau-gijoms: Karu-nas, Vėlvas, Šarpas, Kukar-das, Auksinius ir kitokius Gu-zikčius, Ke-pures, Maršal-koms Parėdus ir t. t. Mums pavestus darbus atliekame gražiai, atstakanciai ir pigiai.

J. Aleksandravičia & Co. (47)

1421 W. Division St., Chicago, Ill.

"JAUNOJI LIETUVA"

ILIUSTRUOTAS LITERATūros, MOKSLO VISUO-MENESINIS LAIKRAŠTIS.

Išėjo iš spaudos jau penktas numeris.

"JAUNOJI LIETUVA" laikosi bepartytės pažangiosios pakraipos.

"JAUNAJAI LIETUVAI" sandarbininkauja, priziđėjo ir pakviesta san-darbininkau beveik visi pirmieiliai mūsų poetai, beletristai, mokli-ninkai, publicistai ir t. t.

"JAUNAJA LIETUVA" leidžia bendrovė, inkorporuota pagal Illinois valsti-jos tiesas.

Kiekvienas, kuris užrašys nēmažiiau kaip tris metinius prenumera-torius "Jaunajai Lietuvai", gaus dovanų 6 knygas V. Kudirkos raštų. T. M. D. Išleisty.

"JAUNOJI LIETUVA" kainuoja metams \$3.00, pusei metų \$1.50, pavienis numeris 25 centai.

Viesų kę sipakite antrauka:

"JANOJI LIETUVA"

4611 So. Paulina street, Chicago, Ill.

Pavieniai numeriai galima gaut "Keleivio" Redakcijoj už 25 c.

PARSIDUODA KEPTUVĖ

Gerai įtaisyta, biznis vedamas per 9 metus. Apygyventa lietuviams ir len-kata. Platesnių žinių klauskit. (37)

HUMORISTIKA

Laiskai iš karės lauko.

II.

Kaunas, liepos 20.

"Keleiviniui." Bostone.

Privalęs gerai skatoni rusų blynų, kurių man prikėpė viena draugė-rusė, jauna ir nepaprastai simpatiška mergina, ir prisidėjęs kelionei indėlio, kad atvykus karės laukan neturėčiau prieuolių su valgiu, užsilipau ant stogo vieno iš augštesnių Peterburgo namų, išskėčiau lietsargį ir pasileidau į orą be baimės, nes jau žinojau, kad mano orlaivis manęs neapvils. Taip ir buvo. Neužilgo aš jau skridau augštai, augštai Peterburgo padangėje. Už valandėlės Peterburgas dingo iš po mano akių. Dumiau kaip višulas staciai Berlyno link, nes buvau sumanęs užvažiuoti su vizita pas Vokietijų kaiserį Vylių ir sužinoti apie jo kariškumus užmanymus ir plenus.

Diena buvo puiki, saulėta, tai ir gana augštai skridamas puikiai galėjau matyti kas ant žemės dedasi. Vėsupirma metėsi į akis, kaip urėdinkas su sargybiniais švėitė bizuinai kaimietį už pasipriešinimą valdžiai; kažkokiam miestely mačiau istiestą kokio tai valdininko (čionovniko) ranką, kuris emė kyšį nuo tulo aplypšiusio, suskurdusio vargšo darbininko. Toliau buvo girdėti juodašimčių karės demonstracijų dainos, primenančios kurstymą žmonių prie gydy skerdynių (pogromų), o toliau jau visai aiškiai girdėjosi retėžių žvangėjimas ir vaiojimas "politiškų prasi-kaltėlių" varomų Sibiran bei kankinamų ir žudomų daugybę pristatytų kalėjimų. Vienu žodžiu, iš tų visų charakteringų ženklų buvo aišku, kad aš skrendu per "šventą" Rusijos caro žemę.

Tolyn vis indomesnius ir keistesnius mačiau vaizdus. Skridamas pro kažkokio miestelio kleboniją mačiau, kaip mirus klebonui jo gospadinė prisikišo kaspį aukšinių ir popierinių pinigų išplėstų nuo suvargusių kaimiečių ir da pasigrobusi papirijonų bažnyčiai surinktus pinigus, dumė tekina stotin, o tuom tarpu kamendoriui jau vėl nešė žmonės rublius ant mišių, už krikštus, laidotuves ir šliubus.

Beskrisdamas pastebėjau kažkokią gražuolę, niuniuojančią liūdnu skambiu ir laibu balseliu: "Už giružės upė teka, prie jos kaimas puikus," o urėdinkas lupdamas bizuinu kaimietį saukė: "O tu šunsnuki, gyvuli tu neraliuotas, tu priešinsies caro įsakymui..." Iš to supratau, jog aš skrendu jau per Lietuvą.

Kuomet aš žaibo greitumu dumiau padėbesiuose, tik išvyk girdžiu tolimoje kanuolių griausmą. Ištempiau ausis, išskleidžiau žemėlį ir tuoj persitikiriau, kad tas skardas ejo iš Kauno apylinkės.

Karė! — manau — kuogreičiau į ten skrendu.

Nustaciau geriau savo lietsargį ir nepraejo nė valanda, kaip pamačiau jau Kauną, apsupatą blizgančiomis Nemuno ir Vilijos bangomis. Kanuolės gaudė ir trenkė, net žemė dundėjo, bet kaž kur toli už miesto. Už keliato minučių buvau jau bailsame karės lauke, netoli Prūsų sienos. Čia prieš mane atsivėrė štai kokie bailsus vaizdai: iš vienos pusės stovėjo

rusų kariūnė ir iš šaudyklių ir kanuolių pliekė kokią tai prieš kariūnė, stovinčią nuo rusų kariūnos vos tik keli šimtai žingsnių tolimo. Priešo kariūnės eilėse rusų kulipkos darė neapsakomai bailsus nuostolius: krito žmonės, kaip žolė nuo aštraus dalgio. — Ale stebėtiną dalyką iš augštai pamaciau. Priešo kariūnė, kuomet į ją pylėsi tukstanciai mašininių kanuolių kulipkų ne šaudė atgal į rusus nė sykio, neturėjo nė artilerijos ir man rodėsi da-gi, kad kareiviai nė šaudyklių neturėjo ir absoliutiškai nebuvo girdėt dejavimo ir vai-timų sužeistų ir mirstančių. Ką tai reiškia? Kas tai per kariūnė?... Išsluostau geria-uro akis... Hm, mandieriai iš-rodė kaip ir austrijokų, bet ko-dėl-gi kareiviai taip stovi, tar-tum į žemę inkasti... Kodėl negina savo gyvasties, bet taip šaltai ir nuolankiai pasiduoda mirties smėkliai?...

Mintys mano staiga buvo per-trauktos, nes sustojo šaudimas, uždudavo trimitai ir pasigirdo šauksmas visų kariūvių: "Ura! ura! ura!" Supratau: tai caro kareiviai puolėsi priešą durtu-vaais badyti.

Kraujas užšalo mano gislėse, kai pamačiau, jog rusų kariū-menė su aštriais išgalais durtu-vaais, blizgančiais nuo saules spindulių, puolėsi visu smarku-mu, it liutai ant priešų kariūme-nės ir o varge tu mano! — kas tai per baisybės buvo dėl ma-nės! — po kelių minučių kovos vieta priešo kariūnė buvo nu-teriota, nė vieno gyvo priešų ne-beliko karės lauke!...

Rusų kariūna triumfavo ir šaukė carui ilgesnių metų, o karvedys gyrė narsumą ir drąsą savo kariūvių... Karės lauke nemačiau nė sanitarinės pagal-bos, nė gydytojų, nesimātė da-gi nė vieno sužeisto... Iš rusų pusės nė vienas kareivis nenu-kentėjo. Karvedžiui pabaigus savo prakalbą ir išgyrus kareiv-ių ištikimybę ir narsumą, caro kareiviai uždainavo karišką dainą:

"Tris kaimieliai
Du sodžiai,
Priešą mušim
Mes godžiai.
Kur eglėnai
Beržynai,
Ten mergelių
Tuzinai.
Dešimt mergu
Vienas aš,
Kur mergaitės,
Ten ir aš.
Jos miškan
Ir aš su joms,
Visi šnekam
Patyloms."

Matomai prie caro kariūme-nės nedaleidžia suvis kariškųjų korespondentų, bet žut-but, lai daro ką nori — turiu sužinot kas tai do kariūnė buvo, ku-rią rusai taip urmu išskerdė.

Pagalvojęs nusileidžiau žem-ėn ir žvalgausi į kariūmenės pusę. Kareivis panašus savo snukiu į totori ar kalmuką pas-tojo man kelią ir atrėmęs į kru-tinę durtuvą suuko: ko nori, ty sukims...?

— Noriu matyt kariūmenės vadą.

— Nesuprantu ko nori — zumperterjo totorius.

Užgirdęs šviesiaplaukis ir melsvaakis kareivis priejo ir paklausė pašnibždoms lietuviš-kai:

— Ko tamsta reikalauji?

— Norėčiau pasimatyt su karvedžiu.

— Gerai, aš Tamstą ruvesiu. Tik ne šnekėk balsiai lietuviš-kai, nes jei išgirstų maskoliai mane sunkiai gali nubaust.

Už valandėlės jau buvau kar-vedžio šėtroj. Ten buvo visi oficialiai. Visi linksmi kvato-josi, "monopolka" upeliais lie-josi.

— Ko reikia? — klausia apy-senis jenerolas auksu žėrenčiam mandiere.

— Esu kariškuojis korespon-dentu. Norėčiau šikių-tokių informacijų apie karės stovį. Jenerolas buvo gana links-lys, ir sako:

— Mės, brol, visiems kariš-kiems korespondentams spy-riam ir užpakali, bet dabar aš geram upe, tai ir pakalbėsiu su Jumis. Dabar aš austrijokus sukanapatijau, ot bra kaip!

— Tai tai priešingoji kariūna buvo austrijokų?

— Nu, taip. Aš prisakiau šiaudy kuliūs apredyt austrijo-kiskais mandieriais ir šveist i juos iš kanuolių ir šaudyklių. Likusius-gi mes durtuvais da-baigėm!... Gerai, brol, pasise-kė!

— Iš šiaudy kuliūs?

— Nu, o ką, didelis čia daik-tas!... Šiaudy kuliūs ne šiau-dyklių kuliūs, o jei mandieriu apre-dytas — reiškia: kareivis! To-kiais yra mūsų visi kareiviai!

— Tas tiesa — pasakiau iro-niskai juokdamas.

— Na, tai matote! Dabar kur tik austrijokai nepasirody-tų — tai mės juos kaip kopus-tus iškiršius, nes mės jau prak-tiką turime, kaip juos mušt... Gal degtinės išsigertumėt?

— Ačiū, degtinės negeriu.

— Tai koks-gi iš tavęs vyras, jei rusiškios degtinės negeriu?...

— Jenerolas nedabaigė kalbos, nes įbėgo uždušęs kareivis sto-vėjęs ant sargybos:

— Vokiečiai eina! — suriko.

— Kaip: vokiečiai! Dėl Die-u šventojo, ką dabar darysi-me? — suuko karvedys nu-bales, kaip popiera.

— Čia greit bus mušis — sa-ko — tai aš važiuoju už trijų mylių iš čia, kad vest karę, va-žiuok, brol, greit iš čia, nes čia neatsargu, užmušt Tave gali.

— Aš važiuoju kiek vėliau — atsakiau — kol kas pasiliksiu čia.

— Kaip nori, bet, brol, čia mums neatsargu.

Tą pasakęs karvedys pasilei-do zovadais užpakalin armijos. Eilėse pasilikio, vos keliatas ofi-cierių, kiti visi išbėgiojo.

Neužilgo pasipylė pirmieji šu-viai. Vokiečiai slinko pirmyn. Iš abiejų pusių paleista kanuo-lių šuvali. Baisus reginys!... Kareiviai, jauni žmonės, sveiki, tvirti, pilni vilties — pradėjo kristi it musius. Širdį veriantie šauksmai sužeistų, žvangėjimas kardų, arklių žvangimas, ka-nuolių griausmai ir debesys du-mų, pavertę giedrą aplinkę į pragarą... Kaip baisi ir barba-riška ta karė!... Rusai pradėjo silpnėti ir slinkti atgal. Atsimi-niau dabar karvedį: radau jį už keturių mylių nuo mušio vie-tos, drebantį ir pasislėpusį už griovio tarp akmenų, nors kuli-pkos į čia ir nedaejo.

— Kaip mušis — klausia ma-nęs karvedys.

— Blogai jūsų kariūmenę bai-gia pliekiti.

— Apsaugok Viešpatie! — suuko jenerolas.

Neužilgo rusai buvo apveikti. Tukstanciai jų krito mušų, ki-tus su visais karės įtaisais pa-mė vokiečiai nelaisvėn. Vėliau karvedys sako:

— Tai nieko, brol, mušio aš nepalaimėjau, tik nukentėjau truputį. O visgi už tai austri-jokus aš suplekiau. Ot nepri-sakiau aš šiaudy kuliūs aprengti i vokiškuosius mandierius, aš jiems bučiau parodęs, dabar-gi mano kareiviai be praktikos nežinojo, kaip vokiečių mušt. Bet tai nieko aš rytoj tą padarysiu... Pažiūrėsite!

Vienok liudytoju naujo caro kareivių pasižymėjimo nebe-teks buti, nes rytoj anksti va-žiuoju Berlynan.

Viso labo!

Vėlinių Ponaitis.

Redakcijos atsakymai.

Burdauninkų prusui. Su-kritikuot Bobutės anuko korespondencijos, sveikas, negali, nes lietuvių gospadi-nių ištisus yra labai apsilė-dusių ir nešvariai užlaikan-čių inamius. Beto, Tamsta ir pavardės neišdrisai mūsų žiniai paduoti, tai kaipgi ga-lima talpinti.

B. C. — Žemos doros ir tamsių lietuvių daug da yra, o kad lošiančius iš pinigų "dėdė" išvaikė, tai nieko y-patingo. Nedėsimė.

T. Kasaliui. — Prisiųstoji daina yra liaudies senai dai-nuojama. Netinka.

Jaunam Vaikui. — Iš mi-rusio laikraščio prenumera-tos nebeatsimsite, nes ne-bėra iš ko įieškoti, dėlto, kad bendrovė išėjo, o iš pa-vienių buvusios bendrovės narių nieko negali gauti.

Dievobaimingam. — Nesikarščiukite drauge! Tur-but užmiršote ką buvotė ra-šę. Toji "pakauselogijos lekcija" visai nesirišė su Te-atralės draugijos išvažiavi-mu, todėl ir praleidome, o iš jūsų viso išvažiavimo apra-šymo ir ryškėjo, jog ten bu-ta santaikos. Ar-gi jau ma-note, kad kas tik pakaušį prasimušė, tai redakcija tu-ri butinai talpinti?

M. Gallivan Co.

Užlaiko geriausių

Elių, Vyną, Likierius ir kitokius gardžius gėrimus o taipgi ir geriausio tabako Cigarus.

Meldžiame užtioti o visados rasite gražų patarnavimą.

362 2nd st., So. Boston.

AR NORI, KAD MYLETŲ MERGINĄ?

Jeigu nori, tad pasipirk

LOWNEY'S

CREST KENDŽIŲ o j niekad nepamirš jį, nes kėndžius gardumas priverčia jį visada Lowney's Crest Kendžių. Jeigu negali gaut kitur, tai pri-sišk mums doleri, o gausi vie-na svarą geriausių Amerikoj iš-dirbtų kėndžių.

K. ŠIDLAUSKAS Generališkas agentas Bostonui 226 Broadway SO. BOSTON, MASS.

— Blogai jūsų kariūmenę bai-gia pliekiti.

— Apsaugok Viešpatie! — suuko jenerolas.

Neužilgo rusai buvo apveikti. Tukstanciai jų krito mušų, ki-tus su visais karės įtaisais pa-mė vokiečiai nelaisvėn. Vėliau karvedys sako:

— Tai nieko, brol, mušio aš nepalaimėjau, tik nukentėjau truputį. O visgi už tai austri-jokus aš suplekiau. Ot nepri-sakiau aš šiaudy kuliūs aprengti i vokiškuosius mandierius, aš jiems bučiau parodęs, dabar-gi mano kareiviai be praktikos nežinojo, kaip vokiečių mušt. Bet tai nieko aš rytoj tą padarysiu... Pažiūrėsite!

Vienok liudytoju naujo caro kareivių pasižymėjimo nebe-teks buti, nes rytoj anksti va-žiuoju Berlynan.

Viso labo!

Vėlinių Ponaitis.

Redakcijos atsakymai.

Burdauninkų prusui. Su-kritikuot Bobutės anuko korespondencijos, sveikas, negali, nes lietuvių gospadi-nių ištisus yra labai apsilė-dusių ir nešvariai užlaikan-čių inamius. Beto, Tamsta ir pavardės neišdrisai mūsų žiniai paduoti, tai kaipgi ga-lima talpinti.

B. C. — Žemos doros ir tamsių lietuvių daug da yra, o kad lošiančius iš pinigų "dėdė" išvaikė, tai nieko y-patingo. Nedėsimė.

T. Kasaliui. — Prisiųstoji daina yra liaudies senai dai-nuojama. Netinka.

Jaunam Vaikui. — Iš mi-rusio laikraščio prenumera-tos nebeatsimsite, nes ne-bėra iš ko įieškoti, dėlto, kad bendrovė išėjo, o iš pa-vienių buvusios bendrovės narių nieko negali gauti.

Dievobaimingam. — Nesikarščiukite drauge! Tur-but užmiršote ką buvotė ra-šę. Toji "pakauselogijos lekcija" visai nesirišė su Te-atralės draugijos išvažiavi-mu, todėl ir praleidome, o iš jūsų viso išvažiavimo apra-šymo ir ryškėjo, jog ten bu-ta santaikos. Ar-gi jau ma-note, kad kas tik pakaušį prasimušė, tai redakcija tu-ri butinai talpinti?

PUIKI DOVANA KNYGA SVEIKATOS bei naujausio mokslo ir ką re-ikia daryti apsirgus, taip pat ir kur greit išsigydyti, ly-giai ta knyga

"DAKTARAS" parodo, kaip nuo ligų apsi-saugoti.

ŠITOJ KNYGOJ "DAKTARAS" netil pamokina kaip ir kur nuo visokių ligų greit išsigydyti, bet taip pat labai gražiai, kaip tikras tėvas pamokina ir kaip nuo visokių ligų apsisaugoti.

KNYGOJ "KAKTARAS" labai daug ap-rašo apie vyrų ir moterų dorą bei moralis-kią lytišką gyvenimą ir šikiai, atvira taip iš-aiškina, jog kitose knygoje to visko negali at-rasti. Šita knyga kiekvienam užaugusiam vyrui ir moteriui labai reikalinga turėti, kad žinotų kaip ir ką daryti, seniams ir jaunimui ir kaip laimingai gyventi. Čion viską negai-ma aprašyti, bet tik perskačius knygą atsa-aita.

ŠITA KNYGA iliustruota puikiais moks-kiškais paveikslais ir apie žmogaus kūno ve-budavimą su visokiomis pastatytomis užaugusiems žmonėms tinkama.

YPATINGAI serganti, nusilpę, sukiu-rę, pasigirdę per jaunystės klaidas ir var-gai nam visokiomis, kaip paprastomis svei-ko mis taip užsienėjusiomis ligomis, kitoje kny-goje atrastie tikrą rodą.

JEL sergi ant kokios nors ligos, tai pirmas ne kaip kreipsies prie kokio nors gydytojaus, arba vertosi liekanas, bet perskaityti kny-gą "Daktaras", nes didelis daugybės žmonių kurie tik perskaity šią knygą, išsigydė.

TODĖL, kad ta knyga dėl labo visuome-nės išduota, tai kiekvienas ją apturės VISAI DOVANA! kuris tik atsiga kelių stampų už pristatymą.

REIKALAUK DAR ŠIANDI, iškerpaus šią apgarsinimą ir adresuok teip:

The Philadelphia M. Clinic, 117 Walnut st., PHILADELPHIA, PA.

TĖMYKIT VYRAI IR MOTERYS! Ką sergi, jautiesi koki nors nesveikumu ir reik-liai geros, teisingos pagalbos, kad trumpam laikui galėtum išsigydyti, tai atsaukie prie Profesionališko Daktaro, Ph. M. Klinikos lietuviškoj kalbėj, Raskit šią knygą.

OFISO VALANDOS KASDIEN nuo 10 9 ryto iki 4 po pietų. Nedėlioj iki 3, o utarnis-ko ir pėntnyčioj vakare nuo 6 iki 8.

Tik už šį mėn iš po spaudos antra laida DR. F. MATULAIČIO

TEISINGOS PASLAPTIS

MOTERŲ LYTIŠKOS HIGIENOS KNYGELĖ

Ši knygėlė svarbi perskaityti kiekvienam VYRUI, MOTERII ar MERGI-NAI. Ji visame ligas, naudingas ir žingeid-ūs parasyti labai aiškiai ir geriausi parvokiamai. Prisiųsk 25c krasos žen-keleis, o tuojau apsišikys šią žingeidų knygėlę.

Adresuok:

M. G. VALASKAS
349 Kensington Ave. Chicago, Ill.

Lietuvizkas D-ras M. Ziselman.

7 Parmenter St. Boston, Mass.

Visokias ligas gy-dau pasekmingai-usiai. Ateikit tie-siog pas mane i trepatį, visų tik neikit i aptieką: mano durys bal-tos arba telefona duok o aš atesiu. Ofiso valandos Nuo 9 iki 11 ryte nuo 1 iki 2 ir 6 iki 8 vakare. Telephone 1967-3 Richmond St. 8-2225 puotųpųj auodųpųj, 2225-2226 Gv. 155 Chestnut str., Chelsea Park

JOHN KULBOKA CAFE Sveikas gyvas brolau! Seniai ma-žemes, gal jau kur nors i kitą mies-tą persikėliai?

O ne, da vis čia pat gyvenu, bet senia tam krašte lan-kiaus ir ne-randu JONO KULBOKO.

O, brolau, jau jis persi-kėlė i kitą vietą, ana ant kampo So. 1-mos ir Wythe ave.

Dabar jis ten įtaisė visokius para-numus ir gražius kambarius nakt-y-oms. Vasara kambariai vėsus, o žiema šilti. Todėl visiems gali pa-tarti atsilankyti.

JONO KULBOKO CAFE 291 Wythe ave., Brooklyn, N. Y. (21-5)

SKAITYTOJŲ ATIDAI

Mainydami adresą, praneškite redakcijai per atviruok, pasirašydami šemais nurodytos forma. Jeigu kuriems per atviruok neparanka pripil-dyti šią blanką ir prisiųskite redakcijai. Adresą mainydamis gausite vėrdų pa-rašytą raidę i ranką taip, kaip užrašyta ant to gausios kampo, tada išveng-sim daug nemagumų ir patis gausite visada laikraštį.

PERMAINAU ADRESĄ

SENAS ADRESAS:
Pavardė ir vardas.....
No..... Street,
Miestas ir valstija.....

NAUJAS ADRESAS:
Pavardė ir vardas.....
No..... Street,
Miestas ir valstija.....

PASARGA: Kiekvienas "Keleivio" skaitytojas gali žinot kada prenumerata už laikraštį pasibaigia šim įjant ant adreso raudono sklypelio, kur gale skaity-tojo pavardės yra numeriai. Ant keno adreso stovi numeriai 38-4, reikšias, kad pasibaigia su laikraščio No. 28 1914 m. Kurių pavardės gale stovi 15-4, tu prenumerata i šibaigė su laikr. No. 15 ir turi atnaujint ar paprašyt redak-cijos, kad nesulaikytų. Taigi gerbiamieji skaitytojai, atkreipkit atidų ant šitų nurodymų ir mainydami savo prenumeratą išsibaigusia tnoj atsiliepkite. Su pagarba "KELEIVIO" Administracija.

Ant 21 akmens

Geležio laikro-dis šriubeliu už sukamas, vyriš-ko didumo, ant 20 metų auksuo-tas su išrašytai dubeltavais vir-šais. Labai tei-singi eina skl-iamas ypatingai geležinkelio važiuo-jantiems žmonėms, kuriems reikia vi-suomet tikras laikas žinoti. Gvaran-tuos ant 20 metų Ypatingas pasi-lėjimas. Mės išsiųsime šį laikrodėlį ant kiekvieno adreso už \$5.75 C. O. D ir perstunio kastes, su teise jums viską peržiūrėti. Jei busi neuzgan-čiant, nemokė nė cento. Atsimin-kite, jus užmokėtumėt už tokį pa-laikrodėlį apie \$25.00, jei pirktumėt kitur. Puikus auksuotas lenčiųgėlis ir kabutis dykai su kiekvienu laikro-dėliu.

Excelsior Watch Co.
906 Athenaeum Bldg., CHICAGO, ILL.

JUSŲ NEDELDIENIO KEPSNIAI

geriausia daryti ant

New Perfection Oil Cook-stove

WICK BLUE FLAME

Jo pastovus, vienuodas karštis sulai-ko mėsoje turtingą, natūrališką kva-psnį. Jūs galite visuomet turēt tinka-mą karštį.

"New Perfection" pečius i minutą gali buti gatavas virimui. Nė kurstymo, nė pelenų, nė suodžių.

Daromi visokio didžio — NNo. 1, 2, 3, 4 ir 5. No. 5 turi naują virimajį pečių be ugnies. Paprašyk parodyt kiekvie-noj geležies krautuvėj ir department store.

STANDARD OIL CO.
of New York

New York Albany Buffalo Boston